

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 543 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 14 ΦΛΕΒΑΡΗ 2009

1 ΕΥΡΩ

■ Οικοδόμοι

Δράση τώρα,
γιατί αύριο θα
είναι αργά

ΣΕΛΙΔΑ 8

Ο Μίχαλος
τώρα
δικαιώνεται

ΣΕΛΙΔΑ 9

■ Ιμπεριαλιστικές
αντιθέσεις και
αντεργατική
ενότητα

ΣΕΛΙΔΑ 7

■ Αφγανιστάν
Στα πρόθυρα
πανικού οι
Αμερικάνοι

ΣΕΛΙΔΑ 4

■ Να σταματήσει ο παράνομος
αποχαρακτηρισμός του δάσους
της Ουρανούπολης

ΣΕΛΙΔΑ 16

«Εκ περιτροπής
εργασία» (3 μέρες
δουλειά - 3 μέρες
ανεργία)
προτείνει η ΕΕ

Σύγκρουση τάξη
προς τάξη

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/2/1999: Σύλληψη του Αμπούτοντζά Οτσαλάν κατά την αποχώρησή του από την ελληνική πρεσβεία της Κένυα (Ναϊρόμπη) 15/2/399 π.Χ.: Ο Σωκράτης κατηγορείται για διαφθορά των νέων και εισαγωγή καινών δαιμονίων 15/2/1922: Πρώτη συνεδρίαση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης 15/2/1933: Απόπειρα δολοφονίας του αμερικανού προεδρου Φράνκλιν Ρουσβέλτ από τον ιταλό αναρχικό Τζιουζέπε Ζαμπάρα 15/2/1980: Απόπειρα εμπρησμού κτηρίου της χωροφυλακής στη Θεσσαλονίκη 16/2: ΗΠΑ: Γιορτή μουσλαριού, Λιθουανία: Ήμέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1883: Εκδίδεται στο Ναύπλιο το πρώτο φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης (ΦΕΚ) 16/2/1968: Διάσπαση του ΚΚΕ 16/2/1921: Συγκρούσεις μεταξύ στρατού και εργατών στο Βόλο 16/2/1933: Σοβαρά επεισόδια μεταξύ αστυνομικών και εργατών στη Θεσσαλονίκη, με συνολικά 100 νεκρούς και τραυματίες 16/2/1992: Δολοφονία Abbas Musawi, ηγέτη της Hezbollah 17/2/1972: Βόμβες (AAA) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών σε Κηφισιά και Πολιτεία 17/2/1929 Γέννηση Yasser Arafat 17/2/1996 Θάνατος Μιχάλη Ράπτη (Πάμπλο) 18/2: Γκάμπια: Ήμέρα ανεξαρτησίας (1965), Ισραήλ: Ήμέρα μητέρας 18/2/1952: Έλλάδα και Τουρκία προσχωρούν στο ΝΑΤΟ 18/2/1961: Συλλαμβάνεται ο 89χρονος Μπέρτραν Ράσελ ως ταραχοποίος σε αντιπυρηνική διαδήλωση και φυλακίζεται για μία εβδομάδα (Λονδίνο) 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει στην Μόσχα όλα τα αντίτυπα του βιβλίου «Αυτά που πιστεύω» του Λέοντος Τολστού 19/2: Αιθιοπία: Ήμέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Ισχυρή έκρηξη βόμβας ακροδεξιών στα γραφεία της Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/2/1986: Εκρηξη βόμβας στο ΥΠεχωΔΕ (Αμπελόκηποι), άλλη βόμβα σε παράρτημα του ΥΠεχωΔΕ στην Ριάνκούρ δεν εξερράγη (ΕΛΑ) 19/2/1997: Θάνατος Deng Xiaoping 20/2/1932: Η Σοβιετική Ενωση αφαιρεί τη ρωσική υπηκοότητα από τον Λέοντα Τρότσκι 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών (Παλαιό Φάληρο) 20/2/1977: Βόμβα (ΕΛΑ) στην αποθήκη προϊόντων του Στασιονόπουλου (Πειραιώς) 20/2/1975: Δέκα Ινδιάνοι σφράζονται στον ύπνο τους από λευκούς για επικήρυξη 100 δολαρίων (New Hampshire) 21/2: Ήμέρα μητρικής γλώσσας (UNESCO), Ήμέρα ξεναγών, Μπαγδαλανέτες: Ήμέρα μαρτύρων - εθνικού πρέμους (1952) 21/2/1848: Εκδοση του «Κομμουνιστικού Μανιφέστου» (Μαρξ - Ενγκελς) 21/2/1965: Δολοφονία Μάλκομ Χ 21/2/1973: Κατάληψη της Νομικής από 4.000 φοιτητές 21/2/1985: Εκτέλεση του εκδότη της «Απογευματινής» Νίκου Μομφεράτου και του οδηγού του Γιώργου Ρουστή (17N) 21/2/1996: Βίαιη εισβολή των ΕΚΑΜ σε τσιγάνικο καταυλισμό στον Ασπρόπυργο.

● «Τον λόγο σας εδώκατε και δεν τονε κρατείτε, φουστάνια σάς επρέπουνε και στη Συγγρού να βγείτε» ●●● Υπάρχει, ωρέ Μαρκογιανάκη, μεγαλύτερη ξεφύλα απ' αυτή τη μαντινάδα που σου έβγαλαν οι συντοπίτες σου; ●●● Για τον Καραμανλή τι μαντινάδα θα έγραφαν άραγε οι σύντεκνοι; ●●● Που μόλις είδε το Γιωργάκη να δίνει συνέντευξη Τύπου, βγήκε σε διακαναλική σύνδεση στις 8 ακριβώς, για να γίνει ο Γιωργάκης δεύτερη είδηση ●●● Και να πεις ότι είχε τίποτα καινούργιο να πει ●●● Τις χιλιοεπιωμένες παπάρες για την οικονομία επιανέλαβε ●●● ● Αλήθεια, δεν υπάρχει κανένας νουνεχής εκεί στο Μαξίμου, να του πει ότι έτσι εκτίθεται; ●●● Διότι ο τηλεθεατής δεν είναι και τόσο ουγκό όσο τον δεωρούν ●●● Μπορεί να διακρίνει τον πανικό της ήπιας και να τον αξιολογήσει αναλόγως ●●● Πολύ μνησίκακος άνδρωπος ο Σαρακατσάνος ●●● Φυλαγμένη του την είχε του Αλογοσκούφη και τώρα τον εκδικεύται μέσω του αχυράνθρωπου Παπαδανασίου ●●● Χωρίς ν' αλλάξει πολι-

τική, ξηλώνει μέτρα που είχαν συνδεδέμει με τον Αλογοσκούφη, παραδίδοντάς τον βορά στα πλήθη των αδάων ●●● Τι να κάνει και ο εκπειών τοάρος, «ουδέν σχόλιον» δηλώνει, διότι θέλει και να επανεκλεγεί ●●● Ας σκοτώνονται όσο δέλουν μεταξύ τους οι μπάτσοι ●●● Το ζήτημα είναι να μη σκοτώνουν εμάς ●●● Κι όπως έδειξε το περιστατικό στο σπίτι του αμερικανού πρέσβη, κάθε άλλο παρά ασφαλείς μπορούμε να αισθανόμαστε ●●● ● Άλλα, ρε μπάτσε, γιατί τον σεκιουριτά; ●●● Χάδηκε να μπουμπουνίσεις μία του πρέσβη να γελάσουμε; ●●● Ηρωας δα

γινόσουνα ●●● Αλλά, όταν πρόκειται για μπάτσο, έστω και ψυχικά διαταραγμένο, το βασικό ένστικτο του μπάτσου λειτουργεί και επιλέγει στόχο ●●● Μαδημένοι στη ρουφιανιά, δέλησαν να μάδουν ποιος μαδητής έγραψε μπινελίκια για τη Βουλή και τους βουλευτές ●●● Σε φόρμα που είναι ανώνυμη, για να γράφει -υποτίθεται- ο καδένας ελεύθερα, χωρίς να φοβάται τίποτα ●●● Κι έβαλαν τους καθηγητές να γίνουν ασφαλίτες ●●● Κι αυτοί δέχτηκαν, σαν ξεσπόωτοι οσφυοκάρπτες ●●● Αν δε δόθηκε συνέχεια, αυτό οφείλεται στη δημοσιότητα που υπήρξε στη ΝΔ ●

◆ Σχολή έχει δημιουργήσει ο «κύριος Τίπποτα». Καλύτερος μοιηθήτης του αναδεικνύεται ο Αρούλης, που πέταξε ένα tabula rasa και έκπτε συνοντιέται με πολλούς και διάφορους, χωρίς να προτείνει τίποτα, χωρίς να δεσμεύεται σε τίποτα. Το μόνο που συζητά είναι ότι... πρέπει να γίνει συζήτηση. Είναι φανερό ότι πρόθεση του εκλεκτού του Γ. Σουφλία δεν είναι να πρωθήσει κάποια μεταρρύθμιση, αλλά να δράσει κατευναστικά στον πολύπαθο χώρο της Εκπαίδευσης, αλλάζοντας κάπως το ιδιαίτερα άσχημο κλίμα για την κυβέρνηση, που δημιούργησαν η Γιαννάκου με την αλαζονεία και τον αυταρχισμό της και ο Στυλιανίδης με τις νεοφιλελεύθερες διακηρύξεις του.

◆ Αυτό κι αν είναι πρόκληση. Με ολοσέλιδες διαφημίσεις στις εφημερίδες ΕΛΠΕ και Δήμος Ασπροπύργου διαφημίζουν

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● ○ Γ.Π. 20 ευρώ

την αναδάσωση ενός καμμένου υψώματος, το οποίο έχει «κιοθετηθεί» από τη ΕΛΠΕ. Κάλεσαν μάλιστα και τον κόσμο να συμμετάσχει στη δεντροφύτευση με το σύνθημα: «Χάρη σε αυτή την πρωτοβουλία, αλλά και στη δική σας συμπετοχή, βελτιώνουμε το περιβάλλον, αναβαθμίζουμε αισθητικά το τοπίο και προστατεύουμε την πανίδα της περιοχής! Ποιος; Μια από τις πιο ρυπογόνες βιομηχανίες του Θριάσιου, η οποία πλέον ελέγχεται από τον ίδιο λάτσο και η οποία έχει βαθλεί να επεκτείνει τις εγκαταστάσεις του δεύτερου εργοστάσιου της (πρώην Πετρόλα) δημιουργώντας έναν εφιάλτη για τον εργατόκοσμο της πολύπαθης

περιοχής. Τα ΕΛΠΕ κάνουν τζάμπα διαφήμιση (το κόστος έξρουμε ότι θα καλυφθεί από τη φοροαπάλλαγή, μέσω των καταλληλων «ρυθμίσεων»), φτιάχνουν κλίμα για τα σχέδιά τους στην περιοχή, χτίζουν συμμαχίες με τα ΜΜΕ (μέσω των πληρωμένων καταχωρίσεων). Η δημοτική αρχή τι κερδίζει και παίζει στο παιχνίδι;

◆ Ξανά στο «αντάρτικο» διάφοροι γαλάζιοι υπουργοί, βουλευτές και μεγαλοπαράγοντες που είναι ή θεωρούν ότι είναι ριγμένοι. Στάση απολύτως λογική, αφού έρουν ότι ο Καραμανλής δε μπορεί να κάνει τίποτα εναντίον τους, εκτός αν θέλει να πάει σε εκλογές, όμως και πάλι δε μπορεί να βγάλει πολιτική υπεραξία καταγ

γέλλοντας «σκοτεινά σχέδια» και άλλα τέτοια φαιδρά. Βλέποντας την αδυναμία του αρχηγού τους αρχίζουν κι αλυχτάνε με την ελπίδα κάτι να κερδίσουν σε προσωπικό επίπεδο. Άλλωστε, γνωρίζουν όλοι ότι θα γίνει σφράγι βουλευτών, οπότε ο καθένας ενδιαφέρεται μόνο για την επανεκλογή του, που γίνεται πιο πιθανή όταν το παιχνίδι «αντάρτης» και «συνειδηση της λαϊκής βάσης της παράταξης».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ακούστε, δεν είμαι κομμουνιστής. Εκεί που πρέπει όμως γίνομαι. Οπως επίσης εκεί που πρέπει είμαι πατριώτης, είμαι διεθνιστής ή ακόμη και χωριάτης. Ιερώνυμος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Όλοι και περισσότεροι απογηγητεύονται πολύτες στην Ευρώπη αποφασίζουν πώς η πολιτική του δρόμου αξίζει περισσότερο από ό, τι η πολιτική των κυβερνώντων κομμάτων.

Newsweek

Παροχές με δανεικά είναι φαύλος κύκλος και αργά ή γρήγορα θα επιβαρυνθεί ο ελληνικός λαός.

Γ. Αλογοσκούφης
«Κόλπο γκρόσο» με «κυρφές» αναπτύσσεις που θα φράσουν μέ-

πής από τη διεθνή κοινότητα, που σήμερα είναι ακόμη πιο απαράδεκτη. Το '48 δεν υπήρχαν τηλεοράσεις και τα εγκλήματα εναντίον του παλαιοτινιακού λαού είχαν γίνει μόλις τρία χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα.

Ιάν Πάπτε (Αγγ)

Κατά την κρίση μου αυτοί οι περίκλειστοι είναι «μουύμες». Εκτός αυτού είναι και «κότες», γιατί η μη συμμετοχή στα κρίσιμα προβλήματα και τους αγώνες του καιρού μας δεν σημαίνει ανεξαρτησία ή αντικοινωνικότητα. Κρύβεται κόμπλεξ, ιδιοτέλειες, σύμπραξη με λογής εξου-

σίες. Δεν υπάρχει απολίτικος καλλιτέχνης. Η πράξη μας λέει ότι α

■ Περί παρενθέσεων

Θυμόσαστε το σενάριο της «γαλάζιας παρένθεσης»; Αποδύσανταν στον Λαλιώτη και το διακινούσαν παρασκηνιακά οι Πασόκοι, πριν από τις εκλογές του 2004. Σύμφωνα μ' αυτό, η ΝΔ θα κέρδιζε τις εκλογές, το ΠΑΣΟΚ θα ανασυγκροτούνταν, θα έκλεινε συμμαχία με τον ΣΥΡΙΖΑ και θα έπαιρνε εξαγνισμένο την εξουσία, χωρίς να επιτρέψει στον Καραμανλή ούτε την τετραετία να εξαντλήσει. Τι έδειξε η ζωή; Η «παρένθεση» διαφέρει ήδη πέντε χρόνια, μπορεί σήμουρα να κλείσει τα έξι (η εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας είναι ένας σκόπελος) και ενδεχομένως να φτάσει τα οχτώ, οπότε κάθε άλλο παρά για παρένθεση μπορούμε να μιλάμε.

Ανάλογο σενάριο προωθεί τώρα, πάλι παρασκηνιακά, μια μεριδιανή της ΝΔ. Μάλιστα, η ίδια της «πράσινης παρένθεσης» αποδίδεται στον Σουφλιά (εμείς δεν είμαστε καθόλου βέβαιοι γι' αυτό). Το σενάριο προβλέπει πρώτων εκλογές μαζί με τις ευρωεκλογές, ώστε η ΝΔ να τις χάσει, το ΠΑΣΟΚ να φέρει για κομική διετία το «καζίκι» της κρίσης με τις καταστροφικές κοινωνικές συνέπειες, η ΝΔ να κάνει εκ του ασφαλούς αντιπολίτευση και να επανέλθει στην εξουσία την περίοδο της σχετικής ανάκαμψης, που δίνει μεγαλύτερα περιθώρια για μακρόχρονη παρομονή στην εξουσία. Περιττεύει να πούμε ότι είναι και αυτό ένα σχέδιο επί χάρτου, που δεν έχει καμιά τύχη.

■ Χαστούκι στον Βάνδαλο

Το ηχηρότατο ίσως χαστούκι της δημαρχιακής του θητείας δέχτηκε ο Κακλαμάνης με την καταστροφή του μικρού πάρκου στη γωνία Κύπρου και Πατησίων. Οι κάτοικοι της περιοχής που ξεσηκώθηκαν κατάφεραν με την επιμονή τους να γίνουν οι πυροκροτητές ενός πλατιού κινήματος. Ανθρώποι που ίσως και να μη γνώριζαν την ύπαρξη αυτού του μικρού πάρκου στηρίζουν τις εκδηλώσεις που έχουν γίνει. Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο την περισσότερη εβδομάδα ο χώρος έπιηξε από ένα πολύχρωμο πλήθος, που παρακολούθησε διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις ή απλά έμεινε εκεί συζητώντας. Ο Κακλαμάνης είδε ότι δεν τον έπαιρεν, γι' αυτό και δεν ζήτησε να ξανασταλούν τα ΜΑΤ για να χτυπήσουν τον κόσμο.

Από εδώ και πέρα θα παιχτεί ένα παιχνίδι νεύρων. Ο Κακλαμάνης θα περιμένει να πέσει ο ενθουσιασμός, να κουραστεί και να αραιώσει ο κόσμος, για να χτυπήσει και πάλι δόλια και τραφτούκια, όπως έκανε όταν ξερίζωσε τα δέντρα. Γ' αυτό και είναι τόσο ομηραντική η παρουσία εκείνων των γυναικών και ανδρών με τα λευκά μισθία που παραμένουν φύλακες ακούμητοι μέρα νύχτα στο πάρκο. Επειδή τα γραφεία της «Κ» είναι πολύ κοντά, έχουμε την ευκαρία να τους βλέπουμε καθημερινά. Πρωί που πηγαίνουμε στο γραφείο και νύχτα που φεύγουμε, αυτοί είναι πάντα εκεί, καθισμένοι στις πλαστικές καρέκλες, γύρω από ένα γκαζοτενέκε με φωτιά, μ' ένα ποτήρι τσάι στο χέρι. Δεν πρέπει να τους αφήσουμε μόνους. Πρέπει να τους πλαισιώσουμε, να οργανώσουμε κι άλλες εκδηλώσεις στο χώρο, να στελούμε το μήνυμα ότι ο βάνδαλος έχασε οριστικά, ότι εκεί θα ξαναγίνει πάρκο, ότι τα δεντράκια που φύτεψαν οι κάτοικοι θα μεγαλώσουν και θα πάρουν τη θέση εκείνων που ξήλωσε ο Κακλαμάνης. Το κέρδισμα αυτής της μικρής μάρχης θα στελεί ένα γενικότερο μήνυμα αντίστασης και συλλογικής δράσης σε μια κοινωνία που πλήγεται από τον ατομοκεντρισμό.

Το πραγματικό πολιτικό ζήτημα

Ολαίστατος Ι. Τραγάκης είπε και πάλι την αλήθευτα, σε εκπομπή του Mega: «Η εκλογολογία βολεύει και τα δύο κόμματα (σ.σ. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ), γιατί συστειρώνουν τις κομματικές τους βάσεις». Μόνο που αυτή είναι η μισή αλήθευτα. Η εκλογολογία, πέρα από τις ιδιαίτερες ανάγκες των κομμάτων εξουσίας, εξυπηρετεί και το σύστημα, σπέρνοντας φρούδες ελπίδες, συγκεντρώνοντας την προσοχή στους δισειριστές της εξουσίας και όχι στην ουσία της πολιτικής, επιτείνοντας τον έλεγχο του πολιτικού συστήματος πάνω στους εργαζόμενους, οι οποίοι, αντί να συζητούν και να προβληματίζονται για το πώς θα αναπτύξουν την προηγούμενη Κυριακή και τα τρία δίνουν το ΠΑΣΟΚ να προηγείται της ΝΔ με περισσότερο από 3,5%. Πού να πάει για εκλογές ο Καραμανλής;

Η κυβέρνηση είναι αυτή που δίνει τον τόνο της εκλογολογίας, αυτή που έχει ανοίξει όλους τους κύκλους της. Και τον τελευταίο κύκλο τον άνοιξαν άνθρωποι του στενού καραμανλικού πυρήνα: Παυλόπουλος και Ζαγορίτης. Το ΠΑΣΟΚ ακολούθησε γιατί περνάει μια καλή φάση και δεν θελεί ν' αφήσει την πρωτοβουλία στα χέρια του Καραμανλή. Ζητώντας εκλογές με τον πιο επίσημο τρόπο (συνέντευξη Παπανδρέου) εμφανίζει τον Καραμανλή φοβισμένο και πετυχαίνει «συστειρωση εξουσίας», επανακατακτώντας τις ψήφους που διέρρεαν προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Ο ίδιος ο Καραμανλής αρνείται έως τώρα πεισματικά να τοποθετηθεί ο ίδιος, αποκλείοντας το ενδεχόμενο πρώτων εκλογών. Ο δε Αντώναρος, ερωτηθείς σχετικά την

περασμένη Δευτέρα, περιορίστηκε να χαρακτηρίσει «άκαιρη» τη σχετική συζήτηση, αφήνοντας ανοιχτά όλα τα ενδεχόμενα.

Το άνοιγμα της εκλογολογίας από τη μητρία του στενού καραμανλικού πυρήνα και η αποφυγή του Καραμανλή να διαψεύσει τα σενάρια, αποτελούν ενδείξεις ότι ο μελετάται και ακόμα δεν έχει πάρει καμιά απόφαση. Άλλωστε, τα γκάλοπ δεν τον ευνοούν καθόλου αυτή την εποχή και κάθε απόφαση για προσφυγή στις κάλπες θα ισοδυναμούσε με πολιτική αυτοκτονία, αφού το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται μια ανάσα από την αυτοδυναμία. Τρία γκάλοπ δημοσιεύτηκαν την προηγούμενη Κυριακή και τα τρία δίνουν το ΠΑΣΟΚ να προηγείται της ΝΔ με περισσότερο από 3,5%. Πού να πάει για εκλογές ο Καραμανλής;

Τότε γιατί συντηρεί την εκλογολογία; Για τους λόγους που αναφέραμε στην αρχή. Γιατί είναι ο μόνος τρόπος για να μη συζητείται ή να περνά σε δεύτερη μοίρα η ουσία της κυβερνητικής πολιτικής και ο μόνος τρόπος για να κρατήσει στοιχειωδώς συστειρωμένο τον κυβερνητικό λόχο, ο οποίος, μετά από τη μεταβατική κυβέρνηση συνεργασίας ο Καραμανλής παραμένει στο πατηνίδι. Ο μόνος τρόπος να φύγει είναι μια καθαρή ήττα (όσο μεγαλύτερη τόσο καλύτερα), για την οποία εργάζεται ο μηχανισμός των Μητσοτάκηδων. Αντίθετα, η ίδια αυτή αρέσει πάρα πολύ στον Σουφλιά, τον άνθρωπο στον οποίο έχει καταφύγει ο Καραμανλής, αναθέτοντάς του όλη την τρέχουσα πολιτική. Ο Σουφλιάς χειρίστηκε το αγροτικό, ο Σουφλιάς καθορίζει την πολιτική του υπουργείου Οικονομίας, αλλάζοντας το σπί

κλασάτοι ξαναβγαίνουν στο «αντάρτικο» και γενικά επικρατεί το δόγμα «ο σώζων εαυτόν σωθείτω», καθώς οι βουλευτές βάζουν πάνω από το «συμφέρον της παράταξης» τη δυνατότητά τους να επανεκλεγούν σε μια κοινοβουλευτική ομάδα που αναμένεται να είναι εμφανώς μειωμένη. Οσο για το Μητσοτακαίκο, παραμένει σταθερά στις επαλέεις κινώντας τον τεράστιο μηχανισμό που διαθέτει στο εσωτερικό της ΝΔ και στα ΜΜΕ. Φυσικά, η γραμμή του Μητσοτακαίκου, που την έχει καταλάβει οικόμα και ο Κυριάκος, είναι «εκλογές στο τέλος της τετραετίας». Οσο πιο αργά γίνουν οι εκλογές τόσο πιο ευρεία αναμένεται να είναι η ήττα του Καραμανλή, επομένως τόσο μεγαλώνουν οι πιθανότητες να αποχωρήσει από την ενεργό πολιτική αφήνοντας το κόμμα στη Ντόρα.

Το Μητσοτακαίκο απορρίπτει επίσης μετά βδελυγμής την πρόταση του «μεγάλου συνασπισμού» (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ), που όλο και πιο έντονα «παίζει» και προωθείται από μεγαλοκαπιταλιστικά συμφέροντα (δείτε την εμμονή του Πρετεντεράκου). Λογικό από τη μεριά του. Με μια μεταβατική κυβέρνηση συνεργασίας ο Καραμανλής παραμένει στο πατηνίδι. Ο μόνος τρόπος να φύγει είναι μια καθαρή ήττα (όσο μεγαλύτερη τόσο καλύτερα), για την οποία εργάζεται ο μηχανισμός των Μητσοτάκηδων. Αντίθετα, η ίδια αυτή αρέσει πάρα πολύ στον Σουφλιά, τον άνθρωπο στον οποίο έχει καταφύγει ο Καραμανλής, αναθέτοντάς του όλη την τρέχουσα πολιτική. Ο Σουφλιάς χειρίστηκε το αγροτικό, ο Σουφλιάς καθορίζει την πολιτική του υπουργείου Οικονομίας, αλλάζοντας το σπί

αλογοσκούφη χωρίς ν' αλλάξει τίποτα στην ουσία της ασκούμενης πολιτικής. Λέγεται -καθόλου αβάσιμα- ότι ο Σουφλιάς καλοβλέπει την ιδέα ενός «μεγάλου συνασπισμού» με πρωθυπουργό τον ίδιο, για να μπορέσει να κλείσει την πολιτική του καριέρα τιμώμενος από τις κορυφές του πολιτικού συστήματος και να περάσει μετά στην προεδρία της Δημοκρατίας ως ο «σοφός γέρων». Εχει στο πλευρό του τους εργολάβους που είναι και εργολάβοι της ενημέρωσης, όμως η πολιτική δεν εξελίσσεται πάντοτε σύμφωνα με τα σχέδια (οι ίδιοι εργολάβοι έπαθαν ένα καλό κάζο όταν «έσπρωχναν» τον Βενιζέλο και ο Γιωργάκης τον «ελιωσε»). Οι παράγοντες που παίζουν στο πατηνίδι είναι περισσότεροι και η «ακυβερνησία» δεν είναι σήμερα σύμφωνη στην ενημέρωση, όμως η πολιτική δεν είναι καθόλου σύγουρο ότι θα προκύψει, όπως δεν είναι καθόλου σύγουρο ότι το ΠΑΣΟΚ θα δεχτεί μια «μεταβατική περίοδο Σουφλιά και δεν θα πιέσει για επαναληπτικές εκλογές για να «καθαρίσει», με τη βοήθεια και των +10 εδρών που δίνει ο νόμος Παυλόπουλου.

Σε επίπεδο παραπολιτικής, το μόνο προγματικό ερώτημ

■ Ρεκόρ αυτοκτονιών στον αμερικανικό στρατό

Νέα πρωτιά σε αυτόχειρες στρατιώτες επεφύλαξε για την υπερδύναμη το νέο έτος. Ο στρατός των ΗΠΑ ανακοίνωσε ότι ο αριθμός των θανάτων που φέρονται ως αυτοκτονίες έχει φτάσει τους 24 μόνο για το Γενάρη. Το Γενάρη του 2008 ήταν μόλις 4. Αν επιβεβαιωθούν τα συγκεκριμένα περιστατικά θανάτων ως αυτοκτονίες, τότε οι πεσόντες σε μάχη από εχθρικά πυρά αμερικανοί στρατιώτες σε Ιράκ και Αφγανιστάν είναι λιγότεροι από τους αυτόχειρες. Μόλις 16!

Επειδή, είναι συνηθισμένη η καραμέλα να αποδίδονται μέσω της προπαγάνδας «*φρίλια πυρά*» οι απώλειες που έχουν στις ανά την υφήλιο επιδρομές τους από τα εχθρικά πυρά όσων τους αντιστέκονται, μη νομίζετε ότι αυτή τη φορά είναι το ίδιο πράγμα. Τα αμερικανικά είναι στρεσσορισμένα, κάνουν κατάχρηση αντικαταθλιπτικών, υποφέρουν από το... κρύο του χειμώνα, νοσταλγιών τη φραμπίλα τους. Σε αυτούς τους λόγους αποδίδει το ρεκόρ των αυτοκτονιών η ψυχολόγος της αμερικανικής Εθνοφρουράς Κάθι Πλατάνι.

Είθισται, εδώ και 28 χρόνια, ο αμερικανικός στρατός να δημοσιεύει τις στατιστικές των αυτοκτονιών μια φορά το χρόνο, πράγμα που έκανε μόλις πριν 10 μέρες για το 2008. Το 2008, είχαμε ρεκόρ αυτοκτονιών στο στρατό των ΗΠΑ, 128 επιβεβαιωμένες περιπτώσεις και 15 πιθανολογούμενες. Σύμφωνα με τους αξιωματούχους του στρατού, η επιδείνωση του φαινομένου στην αρχή του 2009 ήταν τόσο τρομακτική, που οδήγησε την αρμόδια υπηρεσία να δημοσιεύσει κατά παρέκκλιση τη μακάβρια στατιστική του Γενάρη, πριν μερικές μέρες και όχι στο τέλος του 2009. Από την πλευρά μας, ευχόμαστε όλούψχα «πάντα τέτοια» στους μισθοφόρους του Θείου Σαμ και ελπίζουμε η μακάβρια αυτή στατιστική να αποτρέψει νέους -δυστυχώς, τις περισσότερες φορές γάνους χαμηλόμισθων Αμερικανών- από την κατάταξη στον μισθοφορικό, ιμπεριαλιστικό στρατό των ΗΠΑ.

■ Οταν η εμπιστοσύνη στον Κουΐσιγκ κλονίζεται

Σε συνέντευξή του στη γερμανική *Suddeutsche Zeitung*, ο αφγανός πρόεδρος Χαμίντ Καρζάι επιρρίπτει στις ΗΠΑ τις ευθύνες για την ενδυνάμωση των Ταλιμπάν. Κατηγορεί τα αμερικανικά κατοχικά στρατεύματα ότι δεν διεξήγαγαν εγκαίρως επιχειρήσεις στην πλευρά των συνόρων που χωρίζουν τη χώρα του με το Πακιστάν, ότι άφησαν τους Ταλιμπάν ανενόχλητους να αναπτύξουν τις βάσεις τους στο Πακιστάν και ότι η συμπεριφορά των στρατιωτών της Κατοχής απέναντι στον αφγανικό πληθυσμό (συλήψεις, κατ' οίκον έρευνες) καταρρακώνει την έννοια του κράτους δικαίου (sic!). «Υπάρχει η εντύπωση, ότι οι σύμμαχοί μας θελουν να διατηρήσουν αδύναμη την αφγανική κυβέρνηση», τονίζει χαρακτηριστικά. Επιπλέον, καλεί τα αφεντικά του να ξανασκεφτούν την πρόταση για ειρήνη με όσους Ταλιμπάν... δεν ανήκουν στην Αλ-Κάιντα. Προτείνει ακόμη και υιοθέτηση τμήματος της Σαρίας στο αφγανικό δίκαιο για να επιτευχθεί η είρηνη!

Υπενθυμίζουμε ότι από το Σεπτέμβρη υπήρξαν δημοσιεύματα στον διεθνή Τύπο που έφεραν αφγανούς αξιωματούχους να συμμετέχουν σε διερευνητικές συζητήσεις με εκπροσώπους των Ταλιμπάν, υπό τη μεσολάβηση της Σαουδικής Αραβίας. Οι Ταλιμπάν, διά των εκπροσώπων τους, διεμήνυσαν ότι θα συνεχίσουν να πολεμούν το αμερικανόδουλο καθεστώς της Καμπούλ. Άλλωστε, οι επιθέσεις των Ταλιμπάν κλιμακώνονται και η επιρροή τους στον αφγανικό πληθυσμό εξαπλώνεται ταχύτατα. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας λόγος, τουλάχιστον σε αυτή τη συγκυρία, οι Ταλιμπάν να διαπραγματευτούν με το καταρρέον καθεστώς της Καμπούλ. Άλλωστε, η υποδοχή που επεφύλαξαν στον ειδικό απεσταλμένο των ΗΠΑ P. Χόλμπρουκ με την ένοπλη αιματηρή επίθεση στην Καμπούλ, σε ένα από τα νευραλγικά υπουργεία της Κυβέρνησης, το υπουργείο Δικαιοσύνης, «μιλάει» από μόνη της για τις αδιάλλακτες διαθέσεις της αφγανικής αντιστασής.

Δημοσιεύματα στο διεθνή Τύπο παρουσιάζουν τους Αφγανούς να γιγαντίζουν την πλάτη στην κυβέρνηση Καρζάι. Αναμφίβολα, η περιρρέουσα δημοσιογραφική ατμόσφαιρα αντανακλά τις αποστάσεις που παίρνει η κυβέρνηση Ομπάμα από τον επί εφτά συναπτά έτη αχράνθρωπο των ΗΠΑ Καρζάι, αναζητώντας μια διάδοχη κατάσταση, επιχειρώντας να βελτιώσει το καταρρακμένο της προφίλ. Γ' αυτό και ο Καρζάι, διασθανόμενος το πεπτρωμένο του αποδιοπομπαίον τρόγου που του επιφύλασσουν, ακολουθεί την τακτική της «ειρηνολογίας» και της... οψιμης «οκληρής κριτικής» στους συμμάχους. Ο Αμπτντουλάχ Αμπτντουλάχ, πρώην ΥΠΕΞ της κυβέρνησης Καρζάι και ένας από τους επικεφαλής της Βόρειας Συμμαχίας, φέρεται από πολλές πλευρές να ηγείται στελεχών της νέας κυβέρνησης, που αναμένεται να λάβει το χρίσμα εν όψει των εκλογών του Αυγούστου. Με ξεφτισμένα ανθρωπάρια νομίζουν ότι θα κάμψουν την αντιστασή. Γελιούνται οικτρά.

■ Αφγανιστάν

Στα πρόθυρα πανικού οι Αμερικάνοι

«Δεν μπορεί να συγκριθεί με κανένα άλλο πρόβλημα που έχουμε αντιμετωπίσει και, κατά τη γνώμη μου, θα είναι πολύ δυσκολότερο από το Βιετνάμ... Δεν έχω δει ποτέ στην κοριέρα μου τίποτα όπως τον κυκεώνα που έχουμε κληρονομήσει», είπε, μεταξύ άλλων, ο αμερικανός ειδικός απεσταλμένος για το Αφγανιστάν και το Πακιστάν Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ, απευθυνόμενος στη 45η νατοϊκή Σύνοδο για την Ασφάλεια, που πραγματοποιήθηκε στις 7 και 8 Φεβρουαρίου στο Μόναχο.

Η σύνοδος, στην οποία συμμετείχαν οι ηγέτες των χωρών του ΝΑΤΟ και 50 κορυφαίοι διπλωμάτες και ανώτατοι στρατιωτικοί αξιωματούχοι, επικεντρώθηκε στο τέλμα του Αφγανιστάν και στην αναζήτηση εναλλακτικών δρόμων ανερδιασμού των νατοϊκών στρατευμάτων εκτός Πακιστάν. Ο αφγανός πρόεδρος Χαμίντ Καρζάι, απευθυνόμενος στη σύνοδο, δήλωσε ότι δεν μπορεί να βρεθεί λύση χωρίς τη συμμετοχή των Ταλιμπάν στο πολιτικό γύγνεσθαι. «Θα προσκαλέσουμε -είπε- μεταξύ άλλων ολούς εκείνους τους Ταλιμπάν που θα ενισχύσουν την αμερικανική στρατιωτική παρουσία στο Αφγανιστάν και στη σύνοδο διάθεση της Λευκός Οίκος; Προεκλογικά, ο Ομπάμα μιλούσε μια μια «surge» τύπου Ιράκ, δηλαδή για την αποστολή 30.000 περίπου στρατιωτών την ερχόμενη άνοιξη, που θα ενισχύσουν την αμερικανική στρατιωτική παρουσία στο Αφγανιστάν και στη σύνοδο διμόβλια προσπάθειες και μέτρα ανοικοδόμησης της χώρας και ανακούφισης του πληθυσμού. Και μόνο αυτή η παραδοχή είναι οι μολογία ήττας της αμερικανικής στρατηγικής στο Αφγανιστάν.

Ολα δείχνουν ότι οι Αμερικανοί ακολουθούν τη μοίρα όλων των κατακτητών που έσπασαν τα μούτρα τους στο Αφγανιστάν, αλλά και το σοβαρότατο πρόβλημα ανεφοδιασμού, καθώς η μεταφορά εροδίων μέσω του περάσματος Khyber Pass στα πακιστανικά σύνορα γίνεται όλο και πιο προβληματική.

Η πραγματικότητα αυτή δίνει τη δυνατότητα σε περιφερειακές δυνάμεις να μπουν στο πατρινό της Ταλιμπάν, άλλα και το σημαντικότερο. Τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα δεν έχουν να αντιμετωπίσουν τώρα μόνο την προέλαση των Ταλιμπάν, αλλά και το σοβαρότατο πρόβλημα ανεφοδιασμού, καθώς η μεταφορά εροδίων μέσω του περάσματος της Καμπούλ αναφωτείται κανείς, πώς θα πετύχουν τώρα αυτό που δεν κατάφεραν τόσα χρόνια; Η συνταγή του «διαίρει και βασίλευε», που

προτιμήση, το μέγεθος, τη σοβαρότητα και την πολυπλοκότητα του προβλήματος που αντιμετωπίζουν οι Αμερικανοί στο Αφγανιστάν. Πώς θα το αντιμετωπίσει ο Λευκός Οίκος; Προεκλογικά, ο Ομπάμα μιλούσε μια μια «surge» τύπου Ιράκ, δηλαδή για την αποστολή της εξέγερσης των Ταλιμπάν. Τώρα εμφανίζεται συγκρατημένος, δεν δεσμεύεται για το μέγεθος των στρατιωτικών ενισχύσεων, ενώ ο αμερικανός αντιπρόσερος στη σύνοδο του Μονάχου ζήτησε για μια ακόμη φορά την οικονομική και στρατιωτική υποστήριξη των νατοϊκών εταίρων και τη συνεργασία τους για τη χάραξη μιας «ένας ευρείας στρατηγικής με καθαρούς και επιτεύχιμους στόχους». Παράλληλα, ο Ομπάμα ανέθεσε σε μια επι-

■ Πολύνεκρη επίθεση στην καρδιά της Καμπούλ

Τουλάχιστον 27 είναι οι νεκροί και 35 οι τραυματίες από μια συντονισμένη τριπλή επίθεση σε τρία κυβερνητικά κτίρια στην πιο αυστηρά φρουρούμενη περιοχή της Καμπούλ, κοντά στο προεδρικό μέγαρο, που πραγματοποιήθηκε το πρωί της 11ης Φεβρουαρίου.

Πέντε ένοπλοι με Καλάσνικοφ, ζωσμένοι με εκρηκτικά, εισέβαλαν στο υπουργείο Δικαιοσύνης και άρχισαν να πυροβολούν πριν ανατιναχθούν, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 10 μέλη του προσωπικού, δύο ασφαλίτες και ένας αστυνομικός, σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου. Σχεδόν ταυτόχρονα, δύο άλλοι ένοπλοι ζωσμένοι με εκρηκτικά επιτέθηκαν λίγο μακρύτερα, στο παράρτημα του υπουργείου που είναι αρμόδιο για τις φυλακές, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 6 αστυνομικοί και να τραυματιστούν 29. Με ελάχιστα λεπτά διαφορά, όγκος ένοπλος έφτασε στο υπουργείο Παιδ

Farah και Nimroz δίνουν στην ιρανική κυβέρνηση στρατηγικής σημασίας πλεονέκτημα στην αιρανοκακιά σκακιέρα. Στις 2 Φεβρουαρίου ο στρατιωτικός διοικητής του NATO, ο στρατηγός Τζον Κράντοκ, κάλεσε τις χώρες που έχουν σχετικά καλές σχέσεις με το Ιράν, όπως η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία και ο Καναδάς, να προχωρήσουν σε διμερείς συμφωνίες για τον ανεφοδιασμό μέσω Ιράν των στρατευμάτων τους στο Αφγανιστάν. Στην κατεύθυνση αποκατάστασης των σχέσεων με το Ιράν κινείται και η Ουάσιγκτον. Στις 9 Ιανουαρίου, για να μην πάμε παλιότερα, ο στρατηγός Πετρέου, επικεφαλής της αμερικανικής Κεντρικής Διοίκησης και υπεύθυνος για το Ιράκ και το Αφγανιστάν, απευθύνουμενος στο αμερικανικό «Ινστιτούτο Ειρήνης», επισήμανε ότι οι ΗΠΑ και το Ιράν «έχουν κοινούς στόχους» στο Αφγανιστάν, ενώ και ο ίδιος ο Ομπάμα έχει τείνει επίσημα χείρα συνεργασίας με το Ιράν. Από την πλευρά του, το ιρανικό καθεστώς προφανώς και θέλει την αποκατάσταση των σχέσεών του με την Ουάσιγκτον, για να σπάσει την απομόνωση και να προσελκύσει ξένα κεφάλαια στην πετρελαϊκή βιομηχανία, επιδιώκοντας ταυτόχρονα να μην κάνει ουσιαστικές παραχωρήσεις στα βασικά ζητήματα της μεταξύ τους αντιπαράθεσης, και οι ουσιθήκες που έχουν διαμορφωθεί είναι φανερό ότι το ευνοούν.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ενώ διατηρεί από την αρχή καλές σχέσεις με την κυβέρνηση Καρζάι, δεν επιδόθηκε ποτέ σε κυνήγι των Ταλιμπάν. Αντίθετα, σύμφωνα με τους «Asia Times online» (10/2/09), διατηρεί καλές σχέσεις με μερικές ομάδες Ταλιμπάν στο βορειοδυτικό Αφγανιστάν και κλείνει τα μάτια σε δραστηριότητες ισχυρών ομάδων Ταλιμπάν στις αφγανικές επαρχίες Farah και Nimroz, οι οποίοι ουσιανά βρίσκουν καταφύγιο σε γειτονικές ιρανικές επαρχίες.

■ Ορόλος της Ρωσίας

Ο δεύτερος εναλλακτικός δρόμος ανεφοδιασμού των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν είναι μέσω της Κεντρικής Ασίας και της Ρωσίας, που είναι όμως πολύ μακρινός και δαπανηρός. Τις μέρες αυτές βρίσκεται στη Μόσχα αμερικανική διπλωματική αντιπροσωπεία για να διαπραγματεύει τις λεπτομέρειες για τη σύναψη σχετικής συμφωνίας. Η ρωσική κυβέρνηση, ενώ δείχνει πρόθυμη να επιτρέψει τον ανεφοδιασμό μέσω ρωσικού εδάφους, επιδιώκει ταυτόχρονα να στριμόξει την Ουάσιγκτον για να αποστέλλει κάποια σοβαρά ανταλλάγματα, όπως τη δέσμευση να μην προχωρήσει η ένταξη της Ουκρανίας και της Γεωργίας στο NATO και η ανάπτυξη του αντιπυραυλικού συστήματος στην Τσεχία και στην Πολωνία.

Ισχυρό πλήγμα στην κλιμάκωση του αμερικανικού πολέμου στο Αφγανιστάν αποτελεί και η απόφαση του προέδρου του Κιργιστάν Κουρμάνμπεκ Μπακίγιεφ να τερματίσει τη χρήση της αεροπορικής βάσης Manas από τους Αμερικάνους, η οποία παίζει κρίσιμο ρόλο στη μετακίνηση και τον ανεφοδισμό των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, ιδιαίτερα μετά το κλείσιμο της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης στο Ουζμπεκιστάν το 2005. Η βάση φιλοξενεί περισσότερα από 1.000 άτομα προσωπικό και μέσω αυτής, μόνο το 2008, διακινήθηκαν 170.000 αμερικανικό προ-

σωτικό προς και από το Αφγανιστάν και 5.000 τόνοι εξοπλισμού. Πίσω από την απόφαση αυτή, η οποία ανακοινώθηκε στις 4 Φεβρουαρίου από τον πρόεδρο του Κιργιστάν, κατά την επίσκεψή του στη Μόσχα, θεωρείται ότι βρίσκεται η Ρωσία, που θέλει να αποτρέψει τη μονιμοποίηση της αμερικανικής παρουσίας και να ενισχύσει τη δική της επιρροή στις χώρες της Κεντρικής Ασίας. Τα ανταλλάγματα που πρόσφερε η Μόσχα είναι προφανώς πολύ περισσότερα από τα 18 εκατομμύρια δολαρία που πληρώνει η Ουάσιγκτον κάθε χρόνο ως ενοίκιο για τη βάση. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του ξένου Τύπου, η ρωσική κυβέρνηση συμφώνησε να παραχωρήσει ένα μακροπρόθεμο δάνειο 300 εκατομμυρίων δολαρίων, να επενδύσει 1.7 δισ. στην ενεργειακή βιομηχανία του Κιργιστάν, να διαγράψει ένα χρέος 180 εκατομμυρίων δολαρίων με αντάλλαγμα μεριδιού 48% σε στρατιωτική βιομηχανία που παράγει εξαρτήματα για τοπικές και επιπλέον να χορηγήσει οικονομική βοήθεια 150 εκατομμυρίων δολαρίων.

■ Από κοντά και η Κίνα

Η Κίνα μπορεί να μην έχει τη δυνατότητα άμεσης παρέμβασης στο αφγανικό μέτωπο, προσπαθεί όμως να αναπτύξει τις σχέσεις της με παράγοντες που έχουν πολλές πιθανότητες να παίξουν μελλοντικά σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται η αναχώρηση για την Κίνα στις 8 Φεβρουαρίου αντιπροσωπείας γηγετικού επιπτέδου του κόμματος Jamiat-I -Islam, του μεγαλύτερου ισλαμικού πακιστανικού κόμματος, ύστερα από πρόσκληση του Κινέζικου «Κομμουνιστικού» Κόμματος. Το κόμμα αυτό διατηρεί στενές σχέσεις με το Hezb-e-Islami Afganistan, του Γκουλμπουντίν Χεκματιάρ, συνιστώσα της αφγανικής αντίστασης, και με δύο αικόνη ισλαμικών κόμματος στο Αφγανιστάν, αλλά και εκτός Αφγανιστάν με ισλαμικά κινήματα και ιδιαίτερα με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα στις αραβικές χώρες.

■ Ορόλος του Πακιστάν

Παταγώδη αποτυχία σημείωσε η πολιτική που ακολούθησε ο Λευκός Οίκος και απέναντι στο Πακιστάν. Οι συνεχείς πτίεσις που ασκούσε για μεγαλύτερη και αποφασιστικότερη συμμετοχή του πακιστανικού στρατού στον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας», με στόχο την καταστολή των πακιστανών Ταλιμπάν, την εξάρθρωση των δικτύων της Αλ-Καΐντα και τη διακοπή της ροής ισλαμιστών μαχητών προς το Αφγανιστάν, έφερε το αντίθετο αποτέλεσμα. Σήμερα, υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν βρίσκονται όχι μόνο οι παραμεθόριες φυλετικές περιοχές των Παστούν, αλλά και το 80% της Κοιλάδας Swat, μέχρι πρότινος τουριστικού παράδεισου του Πακιστάν, που βρίσκεται εκτός των περιοχών αυτών, όπου επί 16 μήνες ο πακιστανικός στρατός πολέμα και δεν μπορεί να ανακτήσει τον έλεγχο. Οι αλλεπάλληλες επισκέψεις αμερικάνων αξιωματούχων και οι επακόλουθες συμφωνίες με την πακιστανική πλευρά δεν άλλαξαν τα δεδομένα, με μόνο αποτέλεσμα την προστασία της οικονομίας του δρόμου, μαντάτα ακούγονται για την τρίτη μεγαλύτερη οικονομία του κόσμου, την κινέζικη.

Πριν από δέκα περίπου μέρες, ο επικεφαλής οικονομικού σχεδιασμού στην ύπαιθρο Τσεν Ξιβέν αποκάλυψε ότι 20 εκατομμύρια εργάτες –

■ Παλαιστίνη

Εν αναμονή εξελίξεων

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, αντιπροσωπεία της Χαμάς με επικεφαλής το γηγετικό στέλεχος της οργάνωσης στη Λωρίδα της Γάζας, Μωχαΐντ Ζαχάρ και τον αναπληρωτή πρόεδρο του Πολιτικού Γραφείου, Μουσά Αμπού Μαρτζούκ καταφθάνει στο Κάιρο. Σύμφωνα με το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης», οι διαπραγματεύσεις με τις Αγγλικές Αρχές πάνω στο σχέδιο εκεχειρίας που οι τελευταίες έχουν προτείνει, θα είναι κρίσιμες.

Ολες οι παλαιστινιακές τάσεις της Αντίστασης στη Λωρίδα της Γάζας συναντήθηκαν την περασμένη Τρίτη και καθόρισαν κοινή στάση απέναντι στο ζήτημα της εκεχειρίας, ενώ παρόμοια συνάντηση έγινε και στη Δαμασκό. Αν και ο όρος της εκεχειρίας που θέτουν οι οργανώσεις της Αντίστασης δεν έχουν δημοσιευτεί για την ώρα στις λεπτομέρειές τους, σύμφωνα με το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης», η αντιπροσωπεία της Χαμάς θα απαιτήσει η εκεχειρία να μην είναι μεγαλύτερη από ενάμιση χρόνο και να μην συνδυαστεί με τη δέσμευση για τερματισμό του εξοπλισμού της Αντίστασης.

Παράλληλα, γίνεται προσπάθεια προσέγγισης της Χαμάς με τη Φατάχ. Η αντιπροσωπεία της Φατάχ δηλώνει εξουσιοδοτημένη από τον Αμπάς για την επανέναρξη του διαλόγου, ενώ η Χαμάς απαιτεί την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων από τις φυλακές της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δυτική Οχθή (πρόσφατα πέθανε κρατούμενος από βασανιστήρια, ενώ άλλος ένας μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο), τον τερματισμό της δυσφημούσης προπαγάνδας εναντίον της Χαμάς και της πολιτικής περικοπών των μισθών των υπαλλήλων της Παλαιστινιακής Αρχής που είναι συμπαθούντες της Χαμάς.

Αν και απ' ότι φαίνεται οι επιθέσεις με ρουκέτες κατά του Ισραήλ έχουν μειωθεί, προκειμένου να ολοκληρωθούν οι δια-

Αποτύπωση μιας αντιδραστικής πραγματικότητας

Οι εκλογές που έγιναν στο Ισραήλ δεν αποτύπωσαν τίποτ' άλλο εκτός από την αντιδραστική πραγματικότητα που έχει αποκτήσει ρίζες πλέον στην ισραηλινή κοινωνία. Σε μια εκλογική διαδικασία με μεγαλύτερη συμμετοχή από την προηγούμενη (γύρω στο 60%), το Καντίμα (της σημερινής ΥΠΕΕ Τζίπι Λίβνι) υπερίσχυσε κατά μόλις μία έδρα (ποσοστό 23%, 28 από τις 120 έδρες της Κνεσέτ) του υπό τον Νετανιάχου Λικούντ (21% και 27 έδρες), ενώ ο κυνικός φασίστας Λιμπερμάν (Γιοραέλ Μπεϊτένου) με 12% και 15 έδρες ξεπέρασε το Εργατικό Κόμμα του Μπάροκ, που ήταν ο μεγάλ

Παγίδα η κοινή προσπάθεια

Για να μπορέσουμε να σταθούμε στοιχειωδώς συνειδητά μπροστά στην καπιταλιστική κρίση, θα πρέπει να διαλύσουμε καταρχάς ένα μύθο. Το μύθο που παρουσιάζει την κρίση ως μια αναταραχή στον οικονομικό κύκλο, η οποία απαιτεί μερικούς χειρισμούς πολιτικής ώστε να μην κάνει ζημιά. Φυσικά και δεν είναι αυτό η κρίση. Είναι κάτι πολύ πιο σύνθετο, πολύ πιο βαθύ, που έχει αναλυθεί πολλάκις τους τελευταίους μήνες από τις στήλες της «Κ».

Φυσικά και γίνονται συνεχείς πολιτικές παρεμβάσεις από τις κυβερνήσεις. Αυτές, όμως, δεν συνιστούν προσπάθειες εξόδου από την κρίση, αλλά πολιτικές ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ της κρίσης. Η κρίση θα κάνει τον κύκλο της και μετά θα δώσει τη θέση της στην αναζωογόνηση. Βασικό στοιχείο αυτού του κύκλου είναι η καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και αυτό είναι που πρέπει να «σφινωθεί» στο μιαλό όλων μας.

Ποιοι θα πληρώσουν τα βάρη αυτής της αναπόφευκτης καταστροφής; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα. Αυτό είναι το αντικείμενο της πολιτικής διαχείρισης που ασκούν τα αστικά κράτη. Η προσπάθειά τους συνίσταται στο να ελαφρώσουν όσο γίνεται περισσότερο τους καπιταλιστές από τις συνέπειες της αναπόφευκτης καταστροφής παραγωγικών δυνάμεων, φορτώνοντας εις δυνατόν όλα τα βάρη στις πλάτες των εργαζόμενων, εργατών και μικροαστών.

Αυτή την προσπάθεια, όμως, την εμφανίζουν -όπως πάντοτε σ' ανάλογες περιπτώσεις- σαν εθνική. Πετώντας κάποια φιλανθρωπικά φιλοδωρήματα στα πιο εξαθλιωμένα τμήματα του εργατικού πληθυσμού προσπαθούν να καλύψουν την ουσία της διαχείρισης υπέρ του κεφαλαίου, που διεκπεραιώνουν. Η πλήρως αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία συνεισφέρει τη δική της συμβολή, μέσα από οικονομικοτεχνικού τύπου αναλύσεις που καταλήγουν σε κάποιες μετριοπαθείς προτάσεις-αιτήματα. Εκείνο που μένει από την παρέμβασή της, όμως, είναι πως η αντιμετώπιση της κρίσης είναι ένα εθνικό ζήτημα, που μπορούν και πρέπει από κοινού να λύσουν καπιταλιστές και εργάτες, αντιπροσωπευόμενοι από το πολιτικό σύστημα εξουσίας.

Ο απεγκλωβισμός απ' αυτή τη λογική είναι το εκ των ων ουκάνει πρώτο βήμα που πρέπει να κάνει η εργατική τάξη, για να μπορέσει να αμυνθεί στοιχειωδώς. Μπροστά στις καταστροφικές συνέπειες της κρίσης, η πρώτη, η στοιχειακή απάντηση πρέπει να είναι: κανένας εθνικός διάλογος. Να πληρώσουν αυτοί που κατέχουν το συσσωρευμένο πλούτο που δημιουργήθηκε από την απλήρωτη δουλειά των εργατών. Κάπου «αναπαύονται» τα υπερκέρδη των προηγούμενων ετών, δεν εξαφανίστηκαν. Μόνο μια τέτοια λογική μπορεί να οδηγήσει στην αναγκαία ταξική άμυνα και να νοματοδοτήσει την αντεπίθεση για το γκρέμισμα του καπιταλισμού.

Η καλύτερη απάντηση στους Σιωνιστές, που κατηγορούν την Παλαιστινιακή Αντίσταση ότι χρησιμοποιεί τα γυναικόπαιδα σαν ανδρώπινες ασπίδες. Ενα 13χρονο αγόρι, Παλαιστίνιος από τη Δυτική Οχθή, συνελήφθη και δέθηκε πάνω στο τζιρ της σιωνιστικής αστυνομίας ως ασπίδα, για να σταματήσουν τα υπόλοιπα παιδιά του χωριού να πετροβολούν τους κατακτητές.

■ Παπιολινάτσες

«Η ΓΣΕΕ εκφράζει τη βαδύτατη δλίμη της αλλά και την εντονότατη διαμαρτυρία της για τα δυο νέα τραγικά εργατικά δυστυχήματα που έγιναν σήμερα ΠΕΜΠΤΗ 5/2/2009, σε χώρους εργασίας». Οι καπιταλιστές, το πολιτικό τους προσωπικό και τα ΜΜΕ τους βαφτίζουν τα εγκλήματα στους χώρους δουλειάς «εργατικά απυχήματα». Η ΓΣΕΕ τα βαφτίζει «δυστυχήματα» και υπογραμμίζει τη λέξη, μη τυχόν και δεν της δώσουμε τη δέουσα προσοχή. Λες και πρόκειται για τροχαία! Ακόμη και σ' αυτό το επίπεδο, το καθαρό φραστικό, συμπεριφέρονται σαν παλιολινάτσες, σαν τα τελευταία ταιράκια των καπιταλιστών. Η πλάκα είναι πως στην αμέσως επόμενη παράγραφο της ανακοίνωσής τους γράφουν: «Καταγγέλλουμε την εγκληματική εργαδοτική αυθαιρεσία και την κυβερνητική αδιαφορία για τους Ανθρώπους του μόχου και της βιοπλάτης απ' την παντελή έλλειψη μέτρων ασφάλειας και προστασίας των εργαζόμενων». Αν είναι έτσι, πού το είδατε το «δυστύχημα». Κακή τύχη είχαν οι εργαζόμενοι;

■ Προτεραιότητες

Λόγια του υπουργού Οικονομίας Γ. Παπαδανασίου [το σωστό δα ήταν να γράφαμε: του υφυπουργού του Γ. Σουφλίου] όταν παρουσιάζει το αναδεωρημένο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης: «Στο ευρωπαϊκό επίπεδο κυριαρχούν οι εξής προτεραιότητες. Πρώτη προτεραιότητα είναι η αποκατάσταση της ρευστότητας... Δεύτερη προτεραιότητα είναι η ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας... Η τρίτη προτεραιότητα αφορά το δέμα της δημοσιονομικής σταθερότητας». Οι προτεραιότητες αφορούν μόνο τα συμφέροντα των καπιταλιστών [από τους κόλπους των οποίων προέρχεται, άλλωστε, ο Παπαδανασίου]. Οι εργαζόμενοι δεν χωρούν ούτε καν ως φαντασιακό μέγεθος, ούτε καν σε δημαγωγικές διατυπώσεις [δεν πρέπει να καλλιεργούνται προσδοκίες πέρα από κάποια φιλοδωρήματα φιλανθρωπικού τύπου].

■ Στυγνά ταξικός

Δημοσιογράφος: Γιατί επιλέξατε ν' αγήσετε κάποιον έμμεσο φόρο για τοιχάρια και ποτά και δεν επιλέξατε ν' αγήσετε την φορολογία, ας πούμε για τα υψηλότερα εισοδήματα, ούτως ώστε ν' αναπληρώσετε....

Γ. Παπαδανασίου: Διότι δεν θα αναπληρώνονταν και διότι κρίνουμε ότι αυτό το σύστημα υπό τις παρούσες συνθήκες είναι πιο δύσκολο. Διότι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες, οι μικροεπιχειρηματίες και οι επιτηδευματίες αντιμετωπίζουν σε αυτή την κρίση πρόσθιες δυσκολίες.

Ο υφυπουργός του Σουφλία δεν είναι σε δέση να δώσει μια στοιχειωδώς πειστική απάντηση και λέει αφολούμενος. Γιατί δεν θα αναπληρωνόταν η απώλεια εσόδων από τη μη επιβολή του κεφαλιού χαραστού των 1.050 ευρώ, αν π.χ. αυξανόταν ο ανώτατος συντελεστής της άμεσης φορολογίας και -ακόμη καλύτερα- αν αυξανόταν ο συντελεστής φορολόγησης των καπιταλιστικών κερδών, έστω κατά 5%;

Από την άλλη, αυτή ακριβώς είναι η περί φροντιστικής δικαιοσύνης αντίληψη του Καραμανλή, του Σουφλία και του Παπαδανασίου: να αρνούνται να φορολογήσουν τα καπιταλιστικά κέρδη και τα μεγάλα εισοδήματα και να μετακυλίσουν το βάρος στα τοιχάρια και τα ποτά, δηλαδή στη λαϊκή πλειοψηφία. Ο Παπαδανασίου είναι τόσο νεοφιλελεύθερος που δεν διανοήθηκε καν να πει τις γνωστές παπάρες που έχουν πει στο παρελόν την προκάτοχο του, ότι πρωθυπουργός την αντικαπιτιστικό και αντιαλκοολικό αγώνα. Αυτός το είπε νέασκετα: αρνούμαστε να φορολογήσουμε τους λίγους «έχοντες και κατέχοντες» και φορολογύμε τους πολλούς «ακτήμονες», διότι αυτό δεωρούμε ότι είναι δίκαιο!

■ Η ευκολία στην προβοκάτσια

Σ' ένα συνηδισμένο τρομοκρατολογικό ρεπορτάριο στο «Ποντίκι», το οποίο υποτίθεται ότι τα χώνει στην Αντιπρομοκρατική για τα όσα διαρρέει, διαβάζουμε και τα εξής, που αναφέρονται στην επίδεση της «Σέχτας Επαναστατών» στο ΑΤ Κορυδαλλού: «Κυρίως... συνορεύει με το

■ Το ΝΑΤΟ ως εσωτερική δύναμη ασφάλειας

Με κοινό άρδρο στη «Μοντ» εμφανίστηκαν Σαρκοζί και Μέρκελ, ενώπιο της διάσκεψης κυρώσης του ΝΑΤΟ που δα γίνει στις 3 και 4 Απρίλιο στις Βρυξέλλες [έχει και επετειακό χαρακτήρα για τα 60 χρόνια της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας]. Ο Σαρκοζί επαναφέρει τη Γαλλία στο στρατιωτικό σκέλος, η Γερμανία έχει διαμορφώσει μια στενή συνεργασία με τη Ρωσία στο οικονομικό επίπεδο, οι δυο κυβερνήσεις προσπαθούν να επανασυστήσουν τον γαλλογερμανικό άξονα στο επίπεδο του ΝΑΤΟ, για να διαπραγματευτούν από κοινού με τους Αμερικανούς μια αναδιάταξη της εξουσίας στο εσωτερικό της συμμαχίας. Αυτά είναι διαφανή, παρά τη διπλωματική γλώσσα που χρησιμοποιείται.

Στο κοινό άρδρο των Σαρκοζί-Μέρκελ, όμως, κυριολεκτικά «βγάζει» μάτι τη συμπερίληψη στον «ασφάλεια» των προβλημάτων που προκύπτουν από τη διεθνή καπιταλιστική κρίση, την εξασφάλιση των ενεργειακών προμηθειών και τη μετανάστευση. Ζητούν, λοιπόν, να δοδεί στο ΝΑΤΟ και επίσημα ο ρόλος εσωτερικής δύναμης ασφάλειας, όπως φαίνεται καθαρά στην αναφορά στα προβλήματα της κρίσης. Ποιος άλλος μπορεί να είναι ο ρόλος μιας στρατιωτικής συμμαχίας σ' αυτό το πεδίο, εκτός από την αντιμετώπιση των εξεγερτικών κινημάτων;

ομώνυμο σωφρονιστικό κατάστημα στο οποίο κρατούνται οι καταδικασμένοι για συμμετοχή και συγκρότηση της 17 Νοέμβρη, ενώ, λίγες ώρες μετά την επίθεση, πρωτοκλασάτα ονόματα της οργάνωσης δγήκαν για λίγες ώρες εκτός "νυμφώνος" για να υποβάλουν στον Αρειο Πάγο αιτήματα μετατροπής των ποινών τους».

Τι σχέση έχουν οι πολιτικοί κρατούμενοι του Κορυδαλλού, η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων έχει αρνηθεί οποιαδήποτε σχέση με τη 17Ν, με την όποια ένοπλη δράση αναπτύσσεται από οργανώσεις που εμφανίστηκαν πολύ μετά τις δικές τους συλλήψεις; Και γιατί αυτή η –εξ ορισμού– προβοκατόρικη σύνδεση συνοδεύεται με δύο καραμπινάτα ψέματα; Γιατί είναι ψέμα ότι «πρωτοκλασάτα ονόματα της οργάνωσης» βγήκαν από τον Κορυδαλλό για να πάνε στον Αρειο Πάγο. Ο μόνος που παρέστη στον Αρειο Πάγο (όπως είχε δικαιώμα) είναι ο Γιωτόπουλος, που έχει διαψεύσει κάθε σχέση του με τη 17Ν, έχει καταγγείλει τη δράση της οργάνωσης και τα τελευταία χρόνια επιδίδεται σ' έναν αγώνα λάσπης ενάντια στον άνθρωπο που έχει εκπροσωπήσει πολιτικά τη 17Ν, τον Δημήτρη Κουφοντίνα. Οπως επίσης είναι ψέμα ότι οποιοσδήποτε έχει υποβάλει αίτημα μετατροπής της ποινής. Οκτώ από τους καταδικασθέντες (ηλην Κουφοντίνα που έχει δηλώσει ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχει σε περαιτέρω δικαστικές διαδικασίες) έχουν υποβάλει αναίρεση, όπως έχουν δικαιώμα, όπως έχει δικαιώμα κάθε καταδικασθέντα. Δεν ξέρει, άραγε, ο συντάκτης του «Π» τι σημαίνει αναίρεση; Ασφαλώς και ξέρει. Αναίρεση σημαίνει ότι ζητάς να ξαναγίνει η δίκη σου, γιατί θεωρείς ότι παραβιάστηκαν δικαιώματά σου. Ο Αρειος Πάγος δεν υπεισέρχεται στην ουσία, ούτε έχει δικαιοδοσία να αποφανθεί επί των ποινών. Δεν είναι δικαιαστήριο ουσίας, αλλά αικυρωτικό.

Προς τι τα ψέματα; Για να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα τρομούστεριάς, ώστε οι πολιτικοί κρατούμενοι να εξακολουθήσουν να στερούνται στοιχειωδών δικαιωμάτων τους και να εξακολουθήσουν να αντιμετωπίζονται από καθεστώς έκτακτων στρατοδικείων.

■ Την ουρά στα σκέλια

Εκδήλωση με δέμα «Ο ρόλος της Αστυνομίας και τα ανδρώπινα δικαιώματα» είχε προγραμματίσει ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας Δ. Παξινός για την περασμένη Δευτέρα. Ομιλητές; Ολος ο καλός ο κόσμος: Ζαγορίτης, Μπεγλίτης, Κουβέλης, Σκυλλάκος και... Βορίδης. Ο έως πρότινος [ή και ακόμη:] εκπρόσωπος του Λεπέν στην Ελλάδα και θυελευτής του ΛΑΟΣ. Και εκπρόσωπος των μπατσούσυνδικαλιστών, Βεβαίως-βεβαίως. Οι προοδευτικοί δικηγόροι [και όχι μόνο] αποφάσισαν να... τιμήσουν δεόντως την εκδήλωση-πρόκληση, χωρίς να ανακοινώσουν τίποτα δημόσια. Κάποια «πουλάκια», όμως, κελάδησαν, σε κάποια αυτά ευγενών ομιλητών έφτασε η είδηση για την... ενδουσιαδή υποδοχή που ετοιμάζοταν στην εκδήλωση και ο πρόεδρος του ΔΣΑ ανακοίνωσε την επ' αόριστον αναβολή της εκδήλωσης «για τεχνικούς λόγους» (sic!). Μα τόσο εύκολα βάζουν την ουρά στα σκέλια οι σπουδαίοι άντρες;

■ Οδοι Εμείς οι πικραμένοι

Ακόμα και ο Μάκαρος ο Γιακουμάτος, ο πιο νομοταγής βουλευτής της ΝΔ, αποφάσισε να κάνει την κίνηση και να παραστεί στην παρουσίαση του βιβλίου του Τατούλη, αγνοώντας το άτυπο απαγορευτικό που είχε εκδώσει η Ρηγιόλης. Ετσι, καταγράφηκε κι αυτός μαζί με τους «αντάρτες» β' διαλογής, τύπου Γιαννόπουλου, Λαμπρόπουλου, Γιαννέλη και Τζοβάρα, που ουδόλως ανησυχούν το Μαζίμου, που κατανοεί ότι μάχονται για την επανεκλογή τους σε δύσκολες εκλογικές περιφέρειες και έχουν ανάγκη να δείχνουν ότι αποτελούν κάτι το ξεχωριστό.

Ο Τατούλης δεν κατάφερε να μάζεψει πρωτοκλασάτους στην προσωπική του φίεστα κι αυτό μπορεί να ερμηνευτεί ως νίκη του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος. Γιατί αν μπορέσουν ακόμα και οι Τατούληδες να φτιάζουν κόρματα («ο καιρός για μακρύ», όχι εγγύς», απάντησε ο Τατούλης σε ερώτημα αν θα φτιάξει κόρμα], τότε θα χει βαρέσει διάλυση το πολιτικό σύστημα.

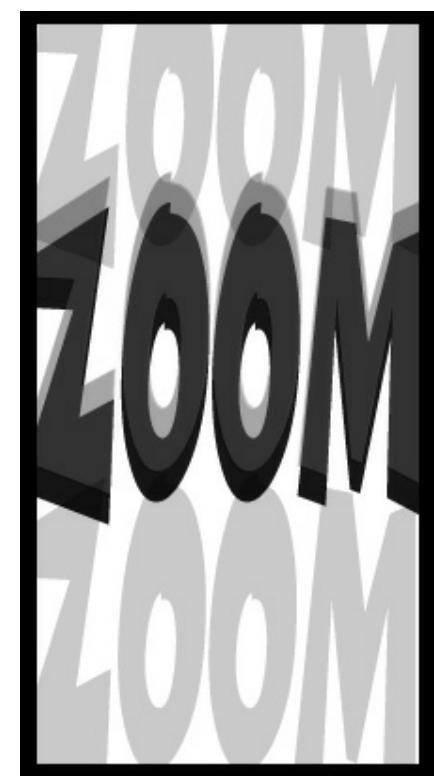
Οι σύνοδοι του Eurogroup και του ECOFIN, που ξεκίνησαν την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες, πήραν από την αρχή τους ακόμη καθαρά τυπικό χαρακτήρα. Πριν ακόμη οι υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών καθήσουν γύρω από το τραπέζι, ο Μπαρόζο ανακοίνωσε ότι η Κομισιόν θα προχωρήσει σε μια ακόμη έκτακτη σύνοδο κορυφής της ΕΕ μέσα στο Φεβράριο (τελικά αποφασίστηκε να γίνει την 1η Μάρτη), συμπληρώνοντας –για το τυπικό του πράγματος– ότι ο ίδιος θα συναντηθεί με τον προεδρεύοντα τσέχο πρωθυπουργό Τοπόλανεκ για να καθορίσουν τις λεπτομέρειες της συνόδου (σήμη έπαιρναν τη γνώμη του Τοπόλανεκ για ν' αποφασίσουν). Μια βδομάδα πριν την ανακοίνωση για τη νέα έκτακτη σύνοδο κορυφής, ήταν ο Μπαρόζο που απέρριψε τη σχετική πρόταση Σαρκοζί. Ομως, την Κυριακή ο Σαρκοζί συναντήθηκε με τη Μέρκελ, χωρίς οποιαδήποτε από τις δυο πλευρές ν' ανακοινώσει τίποτα για το περιεχόμενο των συνομιλιών. Τη Δευτέρα, ο Μπαρόζο διατάχθηκε να ανακοινώσει τη σύγκληση της έκτακτης συνόδου. Ετοι,

βιομηχανίες της, μέσω κρατικών ενισχύσεων.

Οι κραυγές για επιστροφή στον εθνικό προστατευτισμό σαρώνουν όχι μόνο την Ευρωλάνδη, αλλά ολόκληρο τον «παγκομιοποιημένο» καπιταλισμό, τον καπιταλισμό των «ανοιχτών» (για το κεφάλαιο) συνόρων» και της «ελεύθερης αγοράς». «Αγοράζετε αμερικανικό χάλιβα και σιδήρο», φωνάζει ο Ομπράμα, ενώ ο επί των Οικονομικών υπουργός του Τίμοθι Γκάιτνερ ανακοίνωσε ότι το σχέδιο Πόλον αποδείχτηκε ανεπαρκές, γι' αυτό η νέα κυβέρνηση ξεκινά «συνδυασμένη επίθεση» ενάντια στη χειρότερη οικονομική κρίση των τελευταίων 70 ετών, στο πλαίσιο της οποίας θα διαθέσει 1 τρισ. δολάρια! Ο Σαρκοζί τάζει κρατικές ενισχύσεις για να επαναπατρίσουν οι γαλλικές αυτοκινητοβιομηχανίες τα εργοστάσιά τους και ανακοινώνει ενισχύσεις ύψους 7,8 δισ. ευρώ στις Πεζό και Ρενό, προκαλώντας την οργή του γερμανικού συνδικάτου των αυτοκινητοβιομηχάνων, που κατηγόρησε τη Γαλλία για στρεβλωση του ανταγωνισμού και ζήτησε την παρέμβαση της Μέρκελ.

Η ΕΕ και ειδικότερα ο πυρήνας των κρατών της Ευρωζώνης, που απετέλεσε την

Ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις και αντεργατική ενότητα

οι υπουργοί Οικονομίας περιορίστηκαν σ' ένα χαλαρό διήμερο... ανταλλαγής προβληματισμών, επιβεβαίωσαν βαριεστημένα την προσήλωσή τους στους κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (που όλοι παραβιάζουν) και άφρισαν ακόμα και τις αποφάσεις για έναρξη της διαδικασίας επιπτήρησης για μια σειρά οικονομίες που έχουν ξεπεράσει το 3% για την έκτακτη σύνοδο κορυφής. Εκεί θα παρθούν οι όποιες τελικές αποφάσεις γι' αυτή τη φάση, οι οποίες βεβαία θ' αρχίσουν να παραβιάζονται από την επομένη της συνόδου.

Τι είναι αυτό που αναγκάζει το γαλλογερμανικό άξονα να συγκαλέσει τους ηγέτες των 27; σ' αυτή τη νέα οικονομική σύνοδο; Η καπιταλιστική κρίση, φυσικά, που σαρώνει τη γηραιά ήπειρο και οδηγεί σε συνεχείς παροξυσμούς τις ενδοίμπεριαλιστικές αντιθέσεις, απειλώντας το ίδιο το οικοδόμημα της ΕΕ (καμία υπερβολή δεν υπάρχει σ' αυτό το συμπέρασμα, όπως θα δούμε παρακάτω). Το τελευταίο τετράμηνο του 2008, όταν σε απανωτές συνόδους κορυφής προσπαθούσαν να διαμορφώσουν μια κοινή πολιτική παρεμβάσεων στην κρίση, ήταν η Γερμανία που έβαλε βέτο, υποχρεώντας τους να πάρουν εκείνη τη γελοία απόφαση που έλεγε ότι υιοθετούν όλοι το «πρόγραμμα Μπράουν», αλλά κάθε χώρα θα το εφαρμόσει μόνη της και με δικούς της πάρους, χωρίς να γίνει καμιά «τραβηγκτική» από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Τώρα είναι η Γαλλία που διακηρύσσει πως θα γράψει εκεί που δεν πάνε μελάνι το περί ενιαίων κανόνων ανταγωνισμού κοινοτικό δίκαιο, προκειμένου να διασώσει τις αυτοκινητο-

αφετηρία των μετα-λενινιστικών συγχύσεων και θεωρητικών στρεβλώσεων, παραδέρνει σήμερα σε μια μεγάλη αντίφαση, η οποία προκύπτει από την αντίθεση ανάμεσα στον εθνικό (κρατικομονοπωλιακό) προστατευτισμό και στην ανάγκη στρήματος της κοινής νομισματικής πολιτικής (του ευρώ). Συμφώνησαν όλοι να πρωθήσουν (μέσα από εθνικές πολιτικές) προγράμματα στήριξης των παραπαιόνων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων (ενίσχυση με τεράστια ποσά, μερική κρατικοποίηση κλπ.). Ομως, η στήριξη αυτή όχινε το δημοσιονομικό πρόβλημα (κρατικά ελλείμματα) και μάλιστα με ανισομερή τρόπο. Για παραδειγμα, από τις δυο γηγέτεις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ η μεν Γερμανία δεν ξεπερνά το «πλαφόν» του 3% στο Ελλείμμα, ενώ η Γαλλία το έχει ήδη ξεπέρασε και με τις νέες ενισχύσεις σε καπιταλιστές που ανακοινώνει ο Σαρκοζί θα το αυξήσει και άλλο, όπως και τον κρατικό δανεισ

■ Οικοδόμοι

Δράση τώρα, γιατί αύριο θα είναι αργά

Mήνα με το μήνα συρρικνώνεται ολόενα και περισσότερο ο αριθμός των οικοδομικών αδειών που εκδίδεται στη χώρα και το εμβαδόν των οικοδομών που πρόκειται να ανεγερθούν. Το Νοέμβρη του 2008, τελευταίο μήνα για τον οποίο υπάρχουν στοιχεία της ΕΣΥΕ, ο αριθμός των οικοδομι-

κών αδειών μειώθηκε (σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2007) κατά 21,2%, κατά 29,5% στην επιφάνεια και κατά 30,2% στον όγκο. Στο εντεκάμηνο Γενάρη-Νοέμβρη του 2008 η μείωση (σε σχέση με το 2007) ήταν 16,2% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, 18,1% στην επιφάνεια και 17,4% στον

όγκο. Οπως διαπιστώνουμε, η κρίση είναι προϊόντα. Δηλαδή, βαθαίνει μήνα με το μήνα. Τις πιο καταστροφικές συνέπειές της δεν τις έχουμε δει ακόμα. Θα τις δούμε μέσα στο 2009 και σίγουρα το 2010 και το 2011 (τίποτα δεν αποκλείει να επεκταθεί και τα επόμενα χρόνια).

Ενώ τα στοιχεία της ΕΣΥΕ αποτυπώνουν μόνο τις νέες αδειές που εκδίδονται, μελέτη ενός ιδιωτικού οίκου αποκαλύπτει ένα κυριολεκτικά εφιαλτικό τοπίο. Σε μελέτη της «Ομικρον ΕΠΕ» αναφέρεται: «Τα επόμενα δύο χρόνια η έκδοση αδειών νέων οικοδομών (και με

μικρή χρονική υστέρηση και η οικοδομική δραστηριότητα) θα υποχωρήσει περαιτέρω κατά 20%, κάτω από τα χαμηλά ήδη επίπεδα του 2008, φτάνοντας τα 38 εκ. μ.3 το 2010, έναντι 88 εκ. μ.3 το έτος ρεκόρ 2005. Προβλέπεται μερική μόνο ανάκαμψη στην περίοδο 2011-2015... Ως αποτέλεσμα της ύφεσης, το 2009-2010 θα χαθούν από 40.000 θέσεις απασχόλησης στην οικοδομή κάθε χρόνο. Οι συνολικές απώλειες θέσεων απασχόλησης έως το 2011 θα ξεπεράσουν τις 100.000. Οι μισθοί και τα εισοδήματα στον τομέα θα μειώνονται με ρυθμό 1 δισ. ευρώ κά-

θε χρόνο στην περίοδο 2009-2010».

Οταν αναφερόμαστε στους οικοδόμους αναφερόμαστε πλέον πρωτίστως σε μετανάστες εργάτες. Οπότε, πέρα από το γενικό πρόβλημα της ανεργίας, προκύπτουν και άλλα προβλήματα που απορρέουν από το καθεστώς που υπάρχει για τους μετανάστες. Ο μετανάστης οικοδόμος πρέπει να έχει 150 ένσημα το χρόνο για να ανανεώσει την άδεια παραμονής του (για όλους τους άλλους μισθωτούς μετανάστες απαιτούνται 200 ένσημα και για τους ελευθεροεπαγγελματίες και εμπόρους 250).

Επομένως, με το σημερινό καθεστώς, μέσα σ' ένα χρόνο ένας μεγάλος αριθμός μεταναστών οικοδόμων θα βρεθεί χωρίς άδεια παραμονής. Για αγορά ενσήμων ούτε λόγος να γίνεται. Μέχρι τώρα πολλοί μετανάστες αγόραζαν έναν αριθμό ενσήμων, για να ισοφαρίσουν αυτά που τους κλέβουν κατασκευαστές και εργολάβοι. Τι ένσημα ν' αγοράσει, όμως, κάποιος που δεν έχει μεροκάματο;

Η στέρηση της άδειας παραμονής οδηγεί σε στέρηση από τον μετανάστη ακόμα και του επιδόματος ανεργίας που του έχει χορηγηθεί. Ο ΟΑΕΔ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
κοινωνική σταθερότητα στη χώρα.

Ομως τα κακά μαντάτα δε σταματούν εδώ. Τα στοιχεία για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές του περασμένου Γενάρη, που δημοσιεύτηκαν μέσα στη βδομάδα, αποτύπωσαν ανόλυφα την πραγματικότητα της κρίσης. Οι εξαγωγές μειώθηκαν κατά 17,5% το Γενάρη σε σύγκριση με τον προηγούμενο χρόνο (σημειώνοντας μείωση 6 φορές μεγαλύτερη από αυτή του περασμένου Δεκέμβρη, που ήταν -2,8%). Ακόμα περισσότερο έπεισαν οι εισαγωγές που σημείωσαν μείωση 43,1% (!), τη μεγαλύτερη πτώση από την έναρξη του υπολογισμού τους το 1995. Αν σε αυτά προσθέσετε το γεγονός ότι η βιομηχανική παραγωγή της Κίνας αυξήθηκε μόλις κατά 5,7% το Δεκέμβρη (σε αντίθεση με αύξηση 17,4% που είχε σημείωσει ένα χρόνο πριν), θα έχετε μια καλύτερη εικόνα του παζλ της κρίσης που αρχίζει να μαστίζει τον κινέζικο «δράκο».

Η απάντηση που δίνει η «κομμουνιστική» κυβέρνηση της Κίνας δεν είναι διαφορετική από αυτή που δίνουν όλες οι καπιταλιστικές κυβερνήσεις της Δύσης: πακέτα στήριξης στο κεφαλόι. Τον περασμένο Νοέμβρη, η κυβέρνηση της Κίνας αποφάσισε ένα πακέτο στήριξης 586 δισ. δολαρίων, πουσσισισμό με το 16% του ΑΕΠ (Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος) της Κίνας. Στις αρχές του μήνα, η κυβέρνηση

αποφάσισε να δώσει άλλα 19 δισ. δολάρια (συμπληρωματικά των 14,6 που έδωσε στο τελευταίο τρίμηνο του 2008) για την «ενίσχυση της οικονομίας». Ομως, όσο ζεστό χρήμα κι αν δώσει στους καπιταλιστές, την πραγματικότητα της πτώσης της κατανάλωσης δεν πρόκειται να την ανατρέψει.

Ξέρετε ποιο είναι το πιο «αστείο» στην όλη υπόθεση; Οτι οι καπιταλιστές δεν έχουν ακόμα «συνθήσει» στη νέα πραγματικότητα. Δέσμοι της αναρχίας της παραγωγής που χαρακτηρίζει τον καπιταλισμό, εξακολουθούν να παράγουν πάνω από τα στενεμένα όρια της παραγωγής που επιβάλλει η κρίση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η χαλυβουργία. Η Κίνα είναι η πρώτη στον κόσμο σ' αυτό τον τομέα, παράγοντας πάνω από το 1/3 της παγκόσμιας παραγωγής απόσταλιού, με παραγωγή τέσσερις φορές μεγαλύτερη από τη δεύτερη στον κόσμο Ιαπωνία και πέντε φορές μεγαλύτερη από τις τρίτες ΗΠΑ. Οπως μας πληροφορεί το πρακτορείο Xinhua (22/1/09), η κατανάλωση αποσταλίου ήταν πέρι 451 εκατομμύρια τόνοι και μπορούσε να φτάσει τους 500, αν η οικονομία αυξανόταν κατά 8% το 2009. Ομως, «η παραγωγή ξεπέρασε τα 650 εκατομμύρια τόνους στο τέλος του 2008, γεγονός που σημαίνει ότι οι παραγωγοί παρήγαγαν τόσο πολύ απόσταλι επειδή δεν έχουν καταλάβει ακόμα το πλήρες μέγεθος της κρίσης!»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

σπαθούν, δηλαδή, να λύσουν σε εθνική βάση ένα πρόβλημα και δημιουργούν ένα άλλο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, το οποίο υποτίθεται ότι το είχαν λύσει οριστικά. Ήδη, άρχισε να γίνεται λόγος ακόμα και για αποπομπή χωρών από την Ευρωζώνη, με πρώτη υποψήφια την Ελλάδα, που σύμφωνα με την ιταλική «Repubblica» παιίζεται ήδη ως φαβορί από τους θαμώνες των «μπουκμέικερ!»

Μπορούν οι γηέτες των ιμπεριαλιστικών και των άλλων χωρών (που εντάσσονται σε διάφορες συμμαχίες μέσα στη συμμαχία) της ΕΕ να ξεπεράσουν αυτή την αντίφαση στην έκτακτη σύνοδο κορυφής της 1ης Μάρτη; Η απάντηση είναι ένα κατηγορηματικό όχι. Καμία πολιτική γηεσία δε μπορεί να πηδήσει πάνω από τα πραγματικά οικονομικά προβλήματα μέσω πολιτικών αποφάσεων. Ακόμα και αν φτάσουν σε μια επιμέρους συμφωνία, αυτή θα έχει κερδίσμενους και χαμένους. Για παράδειγμα, μια συμφωνία για «διά ροπάλου» συγκράτηση του ελλείμματος στο 3% ή ελάχιστα πάνω απ' αυτό, δεν έχουμε παρά να θυμηθούμε τον τρόμο που προκάλεσε σε όλες τις ευρωπαϊκές πολιτικές γηεσίες η νεολαίστικη εξέγερση του περασμένου Δεκέμβρη στη χώρα μας. Ένας έσοδοισμένος γραφειοκράτης, ο πρόεδρος της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας Χουάν Σομάριο, μιλώντας στην εναρκτήρια συνεδρίαση της ευρωπαϊκής συνόδου της ΔΟΕ στη Λισαβόνα, την περασμένη Τρίτη, εξέφρασε την ανησυχία του για τον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων με τη χαρακτηριστική φράση: «Βράζει μια τεράστια λαϊκή απογοήτευση»

Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, ως διαχειρίστριες των όμεσων και των μακροπρόθεσμων συμφερόντων του συστήματος, είναι υποχρεωμένες να αποσοβήσουν κάθε κίνδυνο από εκείνους που προορίζονται για υποτζυγία της κρίσης, τους εργάτες και τους εργαζόμενους. Για να το πετύχουν αυτό, πρέπει καταρχάς να κυριαρχήσουν ιδεολογικά. Να αναγκάσουν τους εργάτες να αποδεχτούν τη συνυπευθυνότητά τους στην αντιμετώπιση της κρίσης. Η ΕΕ ως μηχανισμός έχει αποδειχτεί στο παρελθόν αποτελεσματικός για την κυριαρχία των αστικών ιδεών και το ίδιο επιδιώκουν και τώρα. Αν νικήσουν ιδεολογικά, αν εργάτες και εργαζόμενοι αποδεχτούν ότι όλοι είμαστε συνυπευθυνοί, κατά συνέπεια για κανέναν δεν υπάρχουν «κεκτημένω», τότε η πολιτική επικράτηση γίνεται πιο εύκολη υπόθεση. Η ταξική πάλη μπορεί να καθηλώσει, οι χαμηλής έντασης εκδηλώσεις της να απορροφηθούν από τους μηχανισμούς του συστήματος και οι σχετικά υψηλής έντασης να απομονωθούν και να τοσκιστούν με τους τεράστιους μηχανισμούς καταστολής που έχουν δημιουργηθεί.

Από τις στήλες της «Κ» έχει κατ' επανάληψη τονιστεί πως απέναντι στην κρίση το εργατικό κίνημα δε μπορεί να σταθεί με όπλο του το παραδοσιακό ή μοντέρνο ρεφορμισμό. Μπορεί να σταθεί μόνο με επαναστατικά όπλα. Ακόμα και οι άμεσοι, αμυντικοί αγώνες σε μια τέτοια στρατηγική θα πρέπει να αποτελεσματικοί. Είναι η διαμόρφωση των όρων για την αύξηση της εκμετάλλευσης και την καθήλωση της ταξικής πάλης των εργατών.

Από τις στήλες της «Κ» έχει κατ' επανάληψη τονιστεί πως απέναντι στην κρίση το εργατικό κίνημα δε μπορεί να σταθεί με όπλο του το παραδοσιακό ή μοντέρνο ρεφορμισμό. Μπορεί να σταθεί μόνο μ

πληρώνει επίδομα ανεργίας μόνο με την επιδειξη της άδειας παραμονής, με το πρόσχημα ότι δεν μπορεί να επιδοτεί κάποιον που μπορεί κάποια στημή να κληθεί να πάει σε μια δουλειά, όμως δεν θα έχει το δικαίωμα, επειδή δεν θα έχει άδεια παραμονής. Ετσι, ο μετανάστης οικοδόμος που δικαιούται επίδομα ανεργίας, θα βρεθεί κάποια στιγμή χωρίς αυτό, επειδή δεν θα έχει ανανεώσει την άδεια παραμονής.

Επειδή η κρίση στην οικοδόμη θα είναι μακρά, επειδή οι οικοδόμοι έχουν περάσει και άλλα διαστήματα παρατεταμένης ανεργίας και γνωρίζουν τις συνέπειες, είναι απαραίτητο να διαμορφώσουν από τώρα ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αιτημάτων και να βγουν δυναμικά στο προσκήνιο, γιατί αύριο θα είναι αργά. Δεν πρέπει να ξεχνάμε και την κατάσταση στην οικοδόμη με τα πολλά διάσπαρτα μικρά έργα, που δεν παίρνει κανές ειδηση ποιοι έχουν και ποιοι δεν έχουν δουλειά. Δεν είναι εργοστάσιο που οι εργάτες είναι συγκεντρωμένοι και έχουν άλλη δυνατότητα αντίδρασης απέναντι στους καπιταλιστές.

Θεμελιώδη αιτήματα αυτού του προγράμματος πρέπει να είναι:

◆ **Επιδότηση κάθε άνεργου οικοδόμου για όσο διάστημα θα παραμένει άνεργος.**

◆ **Κατάργηση του υποχρεωτικού αριθμού ενσήμων για την ανονάσωση της άδειας παραμονής των μεταναστών.**

◆ **Καταβολή του επιδόματος ανεργίας στους μετανάστες χωρίς καμιά άλλη προϋπόθεση.**

■ Εκ περιτροπής εργασία συστήνει η Κομισιόν

Ο Μίχαλος τώρα δικαιώνεται

Πρώτη μούρη ήταν στα κανάλια Τρίτη και Τετάρτη ο βιομήχανος Μίχαλος. Και δικαίως. Οταν η Κομισιόν επίσημα προτείνει «εκ περιτροπής εργασία», δηλαδή τρεις μέρες δουλειά και τρεις μέρες ανεργία, αυτός δικαιώνεται για την πρότοιση που έκανε προ καιρού δημόσια. Η Κομισιόν υπέβαλε συστάσεις στα κράτη-μέλη της ΕΕ, προτείνοντας να εφαρμόζουν ευελικτα ωράρια εργασίας, προσαρμοσμένα στις ανάγκες της παραγωγής, να αποφεύγουν τις απολύτες και να καταφεύγουν περισσότερο στην προσωρινή ανεργία. Ο πρόεδρος της Ευρωζώνης Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ, σχολιάζοντας τις συστάσεις της Κομισιόν, απηγόρευε έκκληση στις επιχειρήσεις να προτιμούν, στο μέτρο του δυνατού και σε συνεργασία με τις κυβερνήσεις, τη μέθοδο της προσωρινής ανεργίας, σε συνδυασμό με προγράμματα εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης.

Δικαιωμένος πλέον ο Μίχαλος και έχοντας καταστεί βασικός πανελίστας των κανολιών, εμφανίζεται τώρα με... βελτιωμένη πρόταση: τρεις μέρες δουλειά, τρεις μέρες ανεργία και ο εργαζόμενος να πληρώνεται και να ασφαλίζεται από τον ΟΑΕΔ. Να πληρώνεται, δηλαδή, από δικά του λεφτά, ενώ οι καπιταλιστές να μη βάλουν δεκάρα για ένα πρόβλημα που το σύστημά τους δημιούργει.

Το τελευταίο είναι το τυράκι στη φάρα. Πόσα κονδύλια διαθέτει ο ΟΑΕΔ, πόσους εργαζόμενους μπορεί να καλύψει και για πόσο καιρό; Και τι γίνεται με εκείνους που δεν έχουν τις προϋποθέσεις για επιδότηση ανεργίας; Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι να περάσει το μέτρο, να το αποδεχτούν οι εργα-

ζόμενοι. Τα υπόλοιπα θα έρθουν μόνα τους, όπως έχει γίνει με τόσα αντεργατικά μέτρα μέχρι τώρα.

Ο Μίχαλος δεν είναι παρά ένας «λαγός». Ένας βιομήχανος με ακροδεξιά παράδοση (γιος υπουργού της χούντας) μπαίνει μπροστά για να πει αυτά που ακόμα δεν λένε οι άλλοι. Το θεσμικό πλαίσιο για την «εκ περιτροπής εργασία» ήδη υπάρχει. Την καθιέρωση η ΝΔ το 1990, τη βελτίωση του ΠΑΣΟΚ το 1998, επικαλούμενο μάλιστα το «Σύμφωνο Εμπιστοσύνης κυβέρνησης και κοινωνικών εταίρων στην πορεία προς το 2000», που συνυπέγραψε η ΓΣΕΕ το 1997. Εκείνο που απομένει τώρα είναι να εκουχγρούστε αυτό το νομικό πλαίσιο, για να ταιριάζει στις οικοπειακές που έχουν σήμερα οι καπιταλιστές.

Σε τι διαφέρει επί της ουδίσας η πρόταση Μίχαλου από την εξαγγελία της κυβέρνησης για μετατροπή του επιδόματος ανεργίας σε «επίδομα εργασίας»; Μήπως είναι τυχαίο, ότι η κυβέρνηση δηλώνει πως θα συζητήσει «κάθε πρόταση», ενώ εκφράζεται γι' αυτά τα ζητήματα μόνο μέσω της Πετρολιά, δηλαδή του πιο αναξιόπιστου και «ελαφρού» στελέχους που διαθέτει, η οποία εγκατέλειψε το παλιό της μότο περί «πλήρους και ποιοτικής εργασίας» και πλέον επαναλαμβάνει μονότονα κάτι που ανάθεμα κι αν καταλαβαίνει τι σημαίνει («διατηρησιμότητα των θέσεων εργασίας»);

Σε τι διαφέρει επί της ουδίσας η πρόταση Μίχαλου από τις προτάσεις του ΠΑΣΟΚ για τετραετές πρόγραμμα επαγγελματικής ένταξης των νέων ανέργων με επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών και stage μόνο στον ιδιωτικό τομέα και για 9 μήνες;

Όλες αυτές οι προτάσεις έχουν κοινή βάση: οι εργαζόμενοι είναι συνυπεύθυνοι και πρέπει «και αυτοί» να πληρώσουν για την κρίση. Στην πραγματικότητα, βέβαια, θα πληρώσουν μόνο αυτοί. Στόχος είναι να μείνουν άθιχτα τα κέρδη των καπιταλιστών. Αυτά που συσσωρεύουν την περίοδο της ανάπτυξης και αυτά που θα συνεχίσουν να συσσωρεύουν ως άτομα στην περίοδο της κρίσης. Γνωρίζουμε από το παρελθόν το ρήτο «οι επιχειρήσεις λιμοκτονούν, οι επιχειρηματίες ευημερούν». Από αστικά χειλί έχουν ακουστεί. Δείτε τι μισθούς κάβουν στους εαυτούς τους με την ιδιότητα των διευθυντικών στελέχων των επιχειρήσεών τους. Φανταστείτε τι κομπίνες κάνουν με υπερτιμολογήσεις και υποτιμολογήσεις. Χρεώνουν τις επιχειρήσεις, κλέβουν τους μικρομετόχους και τσεπώνουν τα κέρδη. Κι από πάνω, τώρα που πέφτουν οι δουλειές, ζητούν από τους εργαζόμενους να δουλεύουν το μισό χρόνο, να δουλεύουν τζάμπα υπερωρίες, να εντατικοποιήσουν τη δουλειά, να μη ζητούν αυξήσεις, «για να σώσουμε την επιχείρηση μας».

Μόνο που αυτή δεν είναι η επιχείρηση «μας», αλλά η επιχείρησή τους. Ποτέ δεν μοιράστηκαν τα κέρδη με τους εργαζόμενους. Ποτέ δεν έδειξαν τόσο «large», όσο δείχνουν τώρα, όταν πρόκειται να φροτώσουν τα βάρη της κρίσης στην απρόσωπη επιχείρηση και στους εργαζόμενους.

Ποιους έχουν απέναντι καπιταλιστές και πολιτικό προσωπικό; Η ΓΣΕΕ στέλνει επιστολή στις ενώσεις των καπιταλιστών, στην οποία μιλά για «αλυσιδωτές επιπτώσεις της κρίσης σε διεθνείς παραγωγικές τάξεις! Όλοι στο ίδιο

τουσιβάλι, εργάτες και καπιταλιστές! Όλοι πληττόμαστε, όλοι θα πληρώσουμε, κανένας δεν έχει δικαίωμα να βγάζει τον εαυτό του απέξω! Γράφει η ΓΣΕΕ: «Θεωρούμε απαραίτητο, στη φάση αυτή, οι κοινωνικοί αντοχωνιστές να παρέμβουμε αποφασιστικά, για να πρυτανεύσει η σύνεση και από κοινού να αναζητηθούν οι ενδεδειγμένες πολιτικές, που θα θωρακίσουν τη χάρα από τις συνέπειες της κρίσης!!!

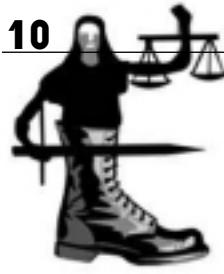
Αυτοί θα αντιπαλέψουν το κεφάλαιο; Αυτοί θα διεκδικήσουν αυτά έστω τα αιτήματα που γράφουν στα χαρτιά τους; Και μόνο αυτά που διακηρύσσουν αποδεικνύοντας ότι τα ψευτοαιτήματα που διατυπώνουν δεν είναι παρά στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων. Τις αποφάσεις τους τις έχουν πάρει: συνεργασία με το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό σε «εθνική βάση». Δηλαδή, οι εργαζόμενοι αργαλέωνται από χέρια

Ας το κοιτάζουμε ότι περιθώρια δεν υπάρχουν. Ηδη έχει χαθεί πολύς καιρός. Η κεφαλαιοκρατία παίρνει τα μέτρα της, ετοιμάζει χειροπέδες για να δεσμεύσει τους εργοζόμενους στον πάγκο της απόλυτης εξαθλίωσης και οι εργαζόμενοι απλώς παρακολουθούν τις εξελίξεις, ανήμποροι να ορθώσουν την παραμικρή αντίσταση. Στους χώρους δουλειάς βασιλεύει η τρομοκρατία. Η απειλή της απόλυτης σφραγίδας στα σύμματα. Ο φρόβος των χειρότερων που έρχονται δρα παραλυτικά. Σ' αυτές τις δύσκολες συνθήκες, οι πρωτοπόροι εργαζόμενοι καλούνται να δράσουν οργανωμένα και αποφασιστικά. Με υπομονή και πρωτοτυπία. Για να μπορέσει να φουντώσει και πάλι η ταξική πάλη, με όρους σύγκρουσης.

Το σκάνδαλο της Ολυμπιακής, ο... πατριώτης καπιταλιστής και οι προς απόλυση εργαζόμενοι

Hυπόθεση της Ολυμπιακής εξελίσσεται σ' ένα τεράστιο οικονομικό και πολιτικό σκάνδαλο, άλλο παρά ως τέτοιο αντιμετωπίζεται. Αντίθετα, προβάλλονται κάποιες παραπολιτικές πλευρές του, όπως το «φτύσιμο» που έριξε ο εμπρηστής του Κατάρ στον ίδιο τον Καραμανλή, που πήγε στη Ντόχα όπου απέσπασε το ενδιαφέρον του για αγορά της Ολυμπιακής, που κατέληξε στη μη δεσμευτική προσφοράς (προηγούμενη φάση του διαγωνισμού). Ναι, είναι ξεφτίλική του Καραμανλή αυτό που έγινε με το Κατάρ, όμως πίσω απ' αυτό το ξεφτίλική κρύβεται η συνεχής απαξίωση της Ολυμπιακής, που αποτελεί το προγματικό σκάνδαλο.

Οι αριθμοί είναι τόσο εύλωτοι που δεν χρειάζονται επεξηγήσεις. Ο «ανεξάρτητος εκτιμητής» που είχε προσλάβει η κυβέρνηση (πληρώθηκε με λεφτά του ελληνικού λαού, φυσικά) έθεσε ως τιμή εκκίνησης για τους τρεις κλάδους που βγήκαν στο σφυρί (πτητικό έργο, επίγεια εξυπηρέτηση, τεχνική βάση) τα **107,2 εκατ. ευ**

κτάκτο στρατοδικειο No 5

Αμεση, καθημερινή ενημέρωση για τα τεκταινόμενα στη δίκη μπορείτε να έχετε από την ιστοσελίδα μας www.eksegersi.gr

■ 32η συνέδριαση Παρασκευή, 6.2.09

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο συνήγορος του Κ. Αγαπίου, Ν. Δαμασκόπουλος, δήλωσε ότι θέλει να υποβάλει στο δικαστήριο ένα αίτημα που σχετίζεται με θέμα υγείας του εντολέα του και ζήτησε η συνεδρίαση ως προς το συγκεκριμένο να γίνει κεκλεισμένων των θυρών. Οι εισαγγελείς συμφώνησαν με το αίτημα και το δικαστήριο αποφάσισε η συνεδρίαση ως προς το συγκεκριμένο θέμα να γίνει με άδεια την αιθουσακούλη τα μικρόφωνα. Σε βόμβενο την επιτυχία του Κ. Αγαπίου να μη δημοσιευτεί τίποτα σχετικό μ' αυτό το θέμα, δεν γράφουμε κι εμεις τίποτα.

Με την επανέναρξη της δημόσιας συνεδρίασης, ο Ν. Δαμασκόπουλος έκανε μια δήλωση. Μέχρι τώρα, είπε, έχει αποδειχτεί η παντελής απουσία κάθε νόμιμου και αξιόπιστου στοιχείου σε βάρος των Αγαπίου, Αθανασάκη, Κανά. Τα πολυδιαφημισμένα στοιχεία συχνά δημιουργούν ένα κλίμα ιλεράτητας, που θα ήταν ευχάριστο αν δεν αφορούσε την τιμή και την υπόληψη και την ταλαιπωρία τριών ανθρώπων. Η απόφαση της πρώτης δίκης ήρθε ως αποτέλεσμα πολιτικών σκοπιμοτήτων. Η ποινική διαδικασία ελαστικοποιείται κατά το δοκούν και την άποψή μου αυτή την είχα γνωστοποιήσει στον Κ. Αγαπίου την έναρξη της δεύτερης δίκης. Του είχα χαρούμενη μια επιστολή, την οποία ο ίδιος, με τη συναίνεση μου, ανέγνωσε κατά το στάδιο της απολογίας. Ο συνήγορος ανακέρθηκε στην επιστολή αυτή και διάβασε αποσπάσματά της, που περιγράφουν τις κραυγαλέες παραβιάσεις που έχουν γίνει από την προδικασία ακόμη αυτής της υπόθεσης (π.χ. παράνομη σύλληψη με τη διαδικασία του αυτόρωφου, χωρίς προϋπάρχον ένταλμα κ.λπ.). Με δεδομένες τις πολιτικές παρεμβάσεις από το εσωτερικό και το εξωτερικό -αναφέροταν στην επιστολή- ποια μπορεί να είναι τα περιθώρια της υπεράσπισης; Η δίκη γίνεται απλώς για να επικυρώσει τις προειλημμένες αποφάσεις. Το κλίμα σκοπιμότητας επικράτησε και στα λεγόμενα αρχεία Στάζι και στις καταθέσεις Ντε Μαρσέλους.

Αφού ολοκλήρωσε τις αναφορές του στα όσα κραυγαλέα παράνομα έχουν γίνει σε όλες τις φάσεις αυτής της υπόθεσης, με κορυφαία την περιβόητη «ψυχική συνδρομή», και αφού σημείωσε ότι

παρά τις προβλέψεις του πριν τη δεύτερη δίκη, το δικαστήριο εκείνο έκανε μια άψογη διαδικασία και κατέληξε στην αιθωράση των καπηγορουμένων και στην απόρριψη, με επικουρική αιτιολογία, της ναζιστικής έμπνευσης κατασκευής της «ψυχικής συνδρομής» (υπόλογη ευθύνη), ο Ν. Δαμασκόπουλος σημείωσε ότι οι προβληματισμοί του επανήλθαν μετά τον ορισμό των φυλακών ως χώρου διεξαγωγής της παρούσας δίκης και την επιμονή της εισαγγελικής αρχής στον όρο «δίκη του ΕΛΑ». Οι προβληματισμοί εντάθηκαν μετά τις καταθέσεις των μαρτύρων Τόγκα, Πομάνη και Κυριακίδη, που δεν εισέφεραν τίποτα στην αποδεικτική διαδικασία, όμως τους επιφυλάχτηκε ευνοϊκή μεταχείριση από την εισαγγελική έδρα. Επειδή και πάλι δεν εισφέρθηκε τίποτα στην αποδεικτική διαδικασία, κρίθηκε αναγκαία η προσφυγή στις καταθέσεις Ντε Μαρσέλους, που δεν έχουν να εισφέρουν τίποτα στη συγκεκριμένη δίκη, όμως συνεισφέρουν στη δημιουργία του απαραίτητου κλίματος. Η πιθανή επανεμφάνιση τρομοκρατικής -με ή χωρίς εισαγωγικά- δράσης στην Ελλάδα διαμφρώνει μια συγκυρία στην οποία προσαρμόζεται η ποινική διαδικασία σ' αυτή τη δίκη. Η μέσω δικαστικής απόφασης αποστολή μηνύματος, ότι σε παρόμοιες περιπτώσεις δεν είναι απαραίτητη η ύπαρξη αποδειξών, αλλά αρκούν οι πολιτικές σκοπιμότητες, μετατρέπει αυτή τη δίκη σε μέσο παραδειγματισμού. Οι ίδιοι μηχανισμοί που εμφανίζουν τρεις πρόθυμους φευδομάρτυρες, με την εκούσια ή ακούσια συνδρομή ενός προσώπου που παραδέχεται τη συμμετοχή του, οδηγούν σε παραδειγματική απόφαση. Ευχόμενος, χωρίς να το πιστεύω, ότι αυτή η απόφαση σας αποτελεί μια κακή παρένθεση, παραιτούμαται από τα καθήκοντά μου, κατέληξε ο συνήγορος. Ζητώ από τους συναδέλφους μου να συνεχίσουν να παραμένουν υπερασπιστές της νομιμότητας. Ο Κ. Αγαπίου δηλώνει ότι δεν θα δεχτεί εκπροσώπηση από τους συνηγόρους που θα διοριστούν.

Η πρόεδρος απάντησε στη δήλωση, ότι τέσσερις δικαστές αποφάσισαν σύμφωνα με τη συνειδησή τους σε ένα θέμα που ήταν νομικό. Αν εσείς θέλατε να αποφασίσετε αντίθετα απ' ότι έλεγε η συνειδησή μας, λυπούμαστε αλλά δεν μπορέσουμε να το κάνουμε. Περισσότερο τυπικά ρώτησε τον Δαμασκόπουλο αν θα δεχτών να τον διορίσουν, αυτή

τός απάντησε ότι δεν πρόκειται να δεχτεί ακόμη και αν τον παραπέμψουν στο αυτόφωρο για απειθεία, και φάνηκε ότι δεν υπάρχει πρόθεση να επιχειρηθεί κάτι τέτοιο. Με φανερή την προσπάθεια να συγκρατήσει το υθόμ της, η πρόεδρος συνέχισε τη συζήτηση (μολονότι ο Δ. Τσοβόλας διορίσθηκε, δεν είπε λέξη, αφήνοντας να εννοηθεί ότι αποδέχεται το διορισμό). Λίγο αργότερα και ενώ άλλοι συνηγόροι καταδίκησαν το δικονομικό αδιέξοδο που υπάρχει, πετάχτηκε για να πει ότι, δεδομένου ότι ο Αγαπίου είναι απών, δε μπορεί άλλος να υποβάλει ενοτάσσεις (όπως θα δούμε ουδείς υπέβαλε ένσταση) πλην του ίδιου που είναι ο διορισμένος συνηγόρος του! Μπήκε κατεύθισαν στο ρόλο...

δικηγόρος, για να εισπράξει την ευθεία απειλή από την πρόεδρο, ότι η Δικονομία προβλέπει ποινή απειθείας! Ο δεύτερος, του οποίου το όνομα δεν αναφέρθηκε (την Παρασκευή, που ανακοινώθηκε ο διορισμός, δεν το συγκρατήσαμε), δεν είπε λέξη, αφήνοντας να εννοηθεί ότι αποδέχεται το διορισμό. Λίγο αργότερα και ενώ άλλοι συνηγόροι καταδίκησαν το δικονομικό αδιέξοδο που υπάρχει, πετάχτηκε για να πει ότι, δεδομένου ότι ο Αγαπίου είναι απών, δε μπορεί άλλος να υποβάλει ενοτάσσεις (όπως θα δούμε ουδείς υπέβαλε ένσταση) πλην του ίδιου που είναι ο διορισμένος συνηγόρος του! Μπήκε κατεύθισαν στο ρόλο...

Οι Α. Κωνσταντάκης και Τ. Χριστοδουλοπούλου παρεμβαίνοντας στη διαδικασία, σημείωσαν πως αυτή δεν πληρεί τις στοιχειώδεις δικονομικές προϋποθέσεις και παραβιάζει ευθέως τα δικαιώματα του αιθενή Κ. Αγαπίου. Εφόσον ο ίδιος είναι αιθενής, το δικαστήριο θα έπρεπε πρώτο να διαπιστώσει την αιθενεία του, διακόπτοντας τη δίκη, και εφόσον διαπιστώθει η αιδηναμία προσέλευσή του να αναβάλλει τη δίκη, διότι αλλοί του στερεί το δικαιώματα να διορίσει ο ίδιος συνηγόρους της επιλογής του ή, αν δεν διορίσει ο ίδιος, να εξαιρέσει τον ένα απ' αυτούς που του διορίζει το δικαστήριο.

Οι αιθενείς προέδρους ήταν να διαβάσει απόσπασμα της δήλωσης αποχώρησης του Ν. Δαμασκόπουλου, στην οποία αναφέροταν ότι ο Κ. Αγαπίου δεν δέχεται να εκπροσωπηθεί από διορισμένους συνηγόρους. Οπως, όμως, μπορούσε να διαπιστώσει ο καθένας και παρατήρησαν οι Κωνσταντάκης και Χριστοδουλοπούλου, στη δήλωση αυτή πουθενά δεν αναφέρεται ότι ο Αγαπίου δεν προτίθεται να διορίσει ο ίδιος άλλον ή άλλους συνηγόρους, μετά την αποχώρηση Δαμασκόπουλου, η οποία ήταν αιθενής προσέλευση του συνηγόρου και όχι άρση της εντολής από τον Αγαπίου.

Οι εισαγγελείς υπήρξαν προκλητικά κάθετοι: από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν -είπαν- συνάγεται η σοβαρότητα της αιθενείας του Αγαπίου και το ότι δεν πρόκειται να διορίσει ο ίδιος άλλον ή άλλους συνηγόρους, μετά την αποχώρηση Δαμασκόπουλου, η οποία ήταν αιθενής προσέλευση του συνηγόρου και όχι άρση της εντολής από τον Αγαπίου. Επομένως να διαπιστώσει ο καθένας και παρατήρησαν οι Κωνσταντάκης και Χριστοδουλοπούλου, στη δήλωση αυτή πουθενά δεν αναφέρεται ότι ο Αγαπίου δεν προτίθεται να διορίσει ο ίδιος άλλον ή άλλους συνηγόρους, μετά την αποχώρηση Δαμασκόπουλου, η οποία ήταν αιθενής προσέλευση του συνηγόρου και όχι άρση της εντολής από τον Αγαπίου.

Οι εισαγγελείς υπήρξαν προκλητικά κάθετοι: από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν -είπαν- συνάγεται η σοβαρότητα της αιθενείας του Αγαπίου και το ότι δεν πρόκειται να διορίσει ο ίδιος άλλον ή άλλους συνηγόρους, μετά την αποχώρηση Δαμασκόπουλου, η οποία ήταν αιθενής προσέλευση του συνηγόρου και όχι άρση της εντολής από τον Αγαπίου.

μένως, είναι νομικά αδιάφορο αν τους διορισμένους τους αποδέχεται ο κατηγορούμενος! Δεν θα πάει το δικαστήριο να τον ρωτήσει, πρέπει αυτός να έρθει. Είναι δική του υποχρέωση να ορίσει άλλους! Ο αναπληρωτής εισαγγελέας έφτασε στο σημείο να αμφισβήτησε το δικαίωμα των άλλων συνηγόρων να θέτουν αυτό το ζήτημα!

Κωνσταντάκης και Χριστοδουλοπούλου επανήλθαν σημείωνοντας το αυτονόητο, ότι είναι παράγοντες της δίκης και είναι πρωτότυπη η άποψη ότι δεν δικαιούνται να τοποθετούνται επιδικονομικών ζητημάτων που προκύπτουν, ειδικά όταν προκύπτουν ακυρότητες της διαδικασίας. Σημείωσαν πως η κατάσταση της υγείας του Κ. Αγαπίου τον εμποδίζει να ασκήσει συγκεκριμένα δικαιώματα του και

◆ Πρόσθετο ζεστό χρήμα από τον κρατικό κορβανά στην Εκκλησία και σε καπιταλιστές ◆ Υπερφορέας ο ΕΦΕΤ, μακριά από το δημόσιο έλεγχο

Ολοκληρώθηκε και η κατ' άρθρο συζήτηση και ψήφιση των άρθρων και των τροπολογιών του νομοσχεδίου «Τροποποιήσεις επενδυτικών νόμων και άλλες διατάξεις» και μένει η τυπική διαδικασία της ψήφισης στο σύνολό του, πριν πάρει το δρόμο της δημοσίευσής του στο ΦΕΚ. Σ' αυτό το νομοσχέδιο εισήχθηκαν και ψηφίστηκαν τρεις ομηραντικές ρυθμίσεις με τις οποίες θα ασχοληθούμε σ' αυτό το σύντομο σχόλιο. Οι δύο ρυθμίσεις εισήχθησαν στο κυρίως σώμα του νομοσχέδιου, ενώ η τρίτη, που αφορά τον ΕΦΕΤ, εισήχθη ως τροπολογία, προφανώς για να αποφρύγει τον έλεγχο συνταγματικότητας από την αρμόδια υπηρεσία της Βουλής.

Δεν στέγνωσε ακόμη το μελάνι που χύθηκε για το σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου και η κυβέρνηση Καραμανλή δίνει τη δυνατότητα σ' όλες τις οργανώσεις της Εκκλησίας να χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό για την καπιταλιστική δραστηριότητα που αναπτύσσουν. Ως τώρα, με τον λεγόμενο αναπτυξιακό νόμο χρηματοδοτούνται μόνο οι Μονές του Αγίου Όρους για να κάνουν καπιταλιστικές επενδύσεις. Τώρα, θα χρηματοδοτούνται και η Εκκλησία της Ελλάδας και οι Μητρο-

πόλεις για δραστηριότητες ανάλογες μ' αυτές που αναπτύσσει το Αγιο Όρος.

Το συγκρότημα Αλαφούζου και άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις θέλουν να φτιάξουν υπόγεια πάρκινγκ σε δημόσιους χώρους, που μπορεί να είναι ακόμη και δασύλια, όπως το παρκάκι της Κύπρου και Πατησίων. Ερχεται, λοιπόν, ο υπουργός Οικονομίας Ι. Παπαθανασίου και εισάγει ρύθμιση με την οποία εντάσσονται στον λεγόμενο αναπτυξιακό νόμο και οι Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΠ), ιδιωτών με ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, για την κατασκευή υπόγειων πάρκινγκ σε δημόσιους χώρους. Οι καπιταλιστές που θα κατασκευάζουν υπόγεια πάρκινγκ με ΣΔΙΠ με τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού σε δημόσιους χώρους όχι μόνο θα εκμεταλλεύνται για δεκάδες χρόνια αυτά τα πάρκινγκ, αλλά και θα παίρνουν ως επιχορήγηση το 40% των δαπανών της επένδυσης, που φροντίζουν να υπερτιμολογούν, προκειμένου να μη βάζουν ώπτες ένα ευρώ δικό τους ή από δανεισμό. Οι καπιταλιστές θα επιβραβεύονται για την καταστροφή του περιβάλλοντος, χρηματοδοτούμενοι από τον κρατικό κορβανά, χωρίς να αγωνιούν για την τύχη της επένδυσής τους.

Η τρίτη ρύθμιση αφορά την τύχη του ΕΦΕΤ, του φορέα που δεν έκανε και δεν θα κάνει, ούτε με την νέα μορφή του, ουσιαστικούς ελέγχους καταλληλότητας των τροφίμων.

Στις 19 Γενάρη οι υπουργοί Κ. Χατζηδάκης και Σ. Χατζηγάκης πανηγύριζαν για τη μεταφορά του ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας. Με την τροπολογία, όμως, δεν έχουμε μεταφορά του ΕΦΕΤ στο υπουργείο Γεωργίας, αλλά αποψιλωση αρμοδιότητών του υπουργείου Γεωργίας, ενώ στη συνέχεια θα έχουμε συρρίκνωση των υπηρεσιών του υπουργείου. Με το άρθρο 3 του ΠΔ 79 έχουν δοθεί μια σειρά αρμοδιότητες στη Γενική Διεύθυνση Κτηνιατρικής και στις τέσσερις Διεύθυνσεις της. Σύμφωνα με την τροπολογία, εντός 6 μηνών από τη δημοσίευση του νόμου, οι αρμοδιότητες στον ΕΦΕΤ και εάν τελικά αυτός θα γίνει ενιαίος. Εκείνο που είναι σίγουρο, όμως, είναι ότι πολύ σύντομα θα γίνει κ' αυτός ΝΠΔ, όπως δύο οι εποπτεύμενοι από τα υπουργεία φορείς. Θα είναι ένας απόμακρος φορέας που δεν θα μπορεί να τον ελέγχει κανένας ως προς τους ελέγχους που κάνει και την ποιότητά τους. Θα το πούμε για μια φορά ακόμη. Οι αστικές κυβερνήσεις δεν θέλουν να διεξάγονται ουσιαστικοί ελέγχοι για την καταλληλότητα των τροφίμων, γιατί μοναδικό τους μέλημα είναι η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών από το κεφάλαιο.

Αυτή η αποψιλωση δεν είναι η

μοναδική. Με την παράγραφο 2 δίνονται εξουσιοδοτήσεις σε τρεις υπουργούς να μεταφέρουν όλες τις διάσπαρτες αρμοδιότητες που έχουν τα διάφορα υπουργεία στον ΕΦΕΤ. Είναι περιέργο που δεν τίθενται χρονικοί περιορισμοί και πολύ περισσότερο που προβλέπεται έκδοση ΠΔ και όχι υπουργικών αποφάσεων. Τέλος, με την παράγραφο 3 δίνεται εξουσιοδότηση στους υπουργούς Γεωργίας και Ανάπτυξης να τροποποιούν διστάξεις του ιδρυτικού νόμου του ΕΦΕΤ με ΠΔ και όχι με υπουργικές αποφάσεις. Η εξουσιοδότηση αυτή ξεπερνάει τα αστικά κοινοβουλευτικά θήματα που «απαιτούν» να μην έχει δικαίωμα ο υπουργός να νομοθετεί παρακάμπτοντας τη Βουλή.

Δεν είναι σίγουρο εάν και πότε θα μεταφέρθουν όλες οι αρμοδιότητες στον ΕΦΕΤ και εάν τελικά αυτός θα γίνει ενιαίος. Εκείνο που είναι σίγουρο, όμως, είναι ότι πολύ σύντομα θα γίνει κ' αυτός ΝΠΔ, όπως δύο οι εποπτεύμενοι από τα υπουργεία φορείς. Θα είναι ένας απόμακρος φορέας που δεν θα μπορεί να τον ελέγχει κανένας ως προς τους ελέγχους που κάνει και την ποιότητά τους. Θα το πούμε για μια φορά ακόμη. Οι αστικές κυβερνήσεις δεν θέλουν να διεξάγονται ουσιαστικοί ελέγχοι για την καταλληλότητα των τροφίμων, γιατί μοναδικό τους μέλημα είναι η αποκόμιση ανώτατων καπιταλιστικών κερδών από το κεφάλαιο.

■ Μπουκωμένοι κι οι δυο...

Ο Τσουκάτος έχει μια καθαρή θέση: πάρα τα φράγκα από τη Siemens και τα 'βαλα στο ταμείο του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ τον διαψύδει. Το βασικό ερώτημα, όμως, παραμένει: είτε τα πήρε και τα 'βαλα στο ταμείο του ΠΑΣΟΚ, είτε έβαλε τα μισά και τα υπόλοιπα τα παντελόνιασε όλα, σημασία έχει ότι η Siemens του τα έδωσε για να κάνει τη δουλειά της. Άρα, είχε συνηθίσει να λαδώνει πολιτικούς και κόμματα. Άς μην προσπερνάμε, λοιπόν, το ουσιαστικότερο σημείο της τελευταίας δήλωσης Τσουκάτου: «Ηταν καθιερωμένο - επί πολλές δεκαετίες - να λαμβάνουν τα πολιτικά κόμματα χρηματοδοτήσεις μεγάλων ποσών από χρηματοδότες που δεν ήθελαν δημοσιότητα. Ακόμη, ήταν και παραμένει προγματικότητα, πως τα εκλογικά έξοδα, πάντοτε υπερβαίνουν τα επίσημα έσοδα των κομμάτων».

Εχει να πει τίποτα επ' αυτού το ΠΑΣΟΚ και ο εσχάτως λοιπότατος αρχηγούλης του; Εχει να πει τίποτα η ΝΔ; Τι να πει, όταν έχει μεσολαβήσει η υπόθεση Μαγο, την οποία επίσης θυμίζει ο Τσουκάτος, παροπονούμενος: «Συγκρίνοντας τις δύο συναφείς υποθέσεις που αφορούν χρηματοδοτήσεις κομμάτων κι έχουν απασχολήσει μέχρι σήμερα τη Δικαιοσύνη, συνεχίζει ο Θ. Τσουκάτος, διαπιστώνουμε πως η μια τέθηκε στο αρχείο, ενώ η άλλη που αφορά εμένα, καταλήγει σε άσκηση ποινικής διάξεως για «έπιλυμα χρήματος». Θυμόσαστε πώς έκλεισε η υπόθεση Μαγο; Ο Μητσοτάκης παραδέχτηκε ότι η συγκεκριμένη off shore εταιρία φτιάχτηκε για να εισπράττει η ΝΔ φράγκα από καπιταλιστές και ισχυρίστηκε ότι αυτά που του είχε χώσει ο Αλαφρόζος πήγαν στο ταμείο της ΝΔ.

■ Αναμένοντας την απάντηση...

Η ΝΔ κατάφερε να εκπαραθυρώσει τον καναλάρχη Μίνωα Κυριακού από την προεδρία της ΕΟΕ. Οχι μέσω του υπουργικού συζύγου Ισιδώρου Κούβελου, αλλά μέσω ενός από τα «παιδιά της Γιάννας», του Σπύρου Καπτράλου. Δεν χρειάζεται μεγάλη σοφία για να συμπεράνει κάποιος, ότι ο Κυριακού δεν πρόκειται να μείνει με σταυρωμένα χέρια. Το κανάλι του, παραδοσιακά συνδεδεμένο με το συντρητικό ακροαστήριο, θα γίνει γκεσέμι του αντικυβερνητισμού. Το μόνο ερώτημα είναι αν διαθέτει κάτι συγκεκριμένο στις αποσκευές του ο Κυριακού για να ξεκινήσει την εκδίκησή του. Κάποιο σκάνδαλο αις πούμε. Θυμίζουμε ότι το περασμένο καλοκαίρι ήταν ο Κοντομηνάς που ξεκίνησε από το Αλφά τη δική του εκδίκηση, χρησιμοποιώντας τα στοιχεία από το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, τα οποία εμείς και ελάχιστοι συντάκτες στον αστικό Τύπο είχαμε αποκαλύψει, πληγ όμως ακουγόμασταν σαν φωνές βοώντων εν τη ερήμω. Τι έγινε μετά το πλεόμιο έργο με οθόνη προβολής των ANT-1;

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Διήμερο αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της εξέγερσης του Δεκέμβρη οργανώνεται στα Χανιά από Ανοιχτή Συνέλευση Ενάντια στην Κρατική και Εργοδοτική Τρομοκρατία. Χτες έγινε συζήτηση στην αίθουσα του ΕΒΕ, ενώ σήμερα το μεσημέρι θα γίνει πορεία από την πλατεία Αγοράς.

Τις εκδηλώσεις στηρίζουν και οι οργανωμένοι μετανάστες των Χανίων που βρίσκονται σε κινητοποίηση (απεργία πείνας 15 μεταναστών) όταν έστησε η εξέγερση, συμμετείχαν σ' αυτή και στηρίζηκαν απ' αυτή. Σε ανακοίνωσή του το Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης, ένα από τα πιο ζωντανά μεταναστευτικά κύτταρα πανελλαδικά, σημειώνει στο κάλεσμά του για συμμετοχή στο ογκώστικο διήμερο: «Το κράτος έχει εκπαιδευτεί πάνω σε μας τους μετανάστες με εξευτελισμούς, ξυλοδαρμούς, περιστολή δικαιωμάτων, δο

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Στις 16 Φλεβάρη του 1931 έγινε καταμέτρηση, σύμφωνα με την οποία το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων του ελληνικού κράτους ήταν 46.031. Μετά από εφτά δεκαετίες, είναι καιρός να δούμε και το σημερινό μαγικό νουμεράκι. Πού βρισκόμαστε ακριβώς [ποσοστοία, αναλογικά, λαμβανομένων υπόψη των παραμέτρων κλπ.]; Την ίδια μέρα του βράχυμικου '89 (δημάσαι αγάπη μου!); πόρισμα-φωτιά του επιτρόπου της Τράπεζας Κρήτης Γιάννη Καμάρα αποκαλύπτει ότι δημόσιοι οργανισμοί και ΔΕΚΟ προσέφεραν στον Κοσκωτά «σωσίβιο» οχτώ δισεκατομμυρίων δραχμών (τις δημάσαι αγάπη μου!); αυξάνοντας τις καταθέσεις τους στο μαγάζι του. Και η ζωή συνεχίζεται...

Σύμφωνα με το μέγα εδιμολογικό δυσλεξικό του Μπαμπούνιώτη, υπάρχουν δύο κατηγορίες παραπλανημένων ψηφοφόρων στην αριστερά (όπως κοιτάζουμε από πάνω): τα συνδύματα και τα κ.κ. κορόδια. Σύμφωνα με το ίδιο βοήθημα, το υπέρτατο αγαθό στη δημοκρατία είναι η ζωή και στις δημοκρατίες δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Καλά δα

Ξαναμανα-επανιδρύεται η φάση;

ήταν να μπορούσαν να πείσουν και για το αντίθετο -αφού γ' αυτά δεν πείδουν: ότι το υπέρτατο αγαθό στη ζωή είναι η δημοκρατία και ότι στα αδιέξοδα δεν υπάρχουν δημοκρατίες...

ΗΠΑστυνόμοι, ιπποδιοικητές, ειπάλληλοι που ο ένας κράζει τον άλλο, έχουμε χάσει το τόπο στο Ελλάντα της ανάπτυξης και του λαμπρού μέλλοντος. Α, ναι: συγνώμη αλλά από κάποιο σημείο και μετά -με όλο το δάρρος- δεν είναι επιδρομή και ληστεία αλλά προσφορά κι εδελωδυσία. Μήντο παραχέζουμε το ζήτημα με τον αδώνα λαδιού, γιατί θα ξαναδυμηθούμε και θα ξαναδυμίσουμε τα πικρά αλλά και καυτά λόγια του Αλέκου Παναγούλη... Προς το πάρον, ας πάμε λίγο παραδίπλα κι ας δημηθούμε τα λόγια του Conrad Lorenz: «Δεν μπορούμε και δεν δέλουμε να ερχόμαστε σε επαφή με τον άλλον πίσω από τον φράχτη. Αυτός είναι ο λόγος που οι μεγάλες πληδυσμιακές συγκεντρώσεις στα οικοδομικά συγκροτήματα, οδηγούν στην απομόνωση και στην αδιαφορία προς τον πλησίον» («Τα οχτώ δανάσιμα αιμαρτίματα του πολιτισμού μας»).

«Έφημεριδούλα είναι 11 σελίδες, 40 είναι εφημερίδα» γράφει στη στήλη «της σύνταξης» στη «Βαβυλωνία». 'Ντάει να 'ουμ, αλλά υπήρξε ποτέ ή είναι δυνατό να υπάρξει εφημεριδούλα με 11 σελίδες; Γίνεται; Για σκεφτείτε το...

«Ο τρόπος που είναι οργανωμένη η δημοκρατία, ενισχύει τη γενική διαδικασία της αλλοτρίωσης. Αν η δημοκρατία σημαίνει ότι το άτομο εκφράζει την πεποίθησή του κι επιβάλλει τη δέλησή του, προϋπόθεση γι' αυτό είναι να έχει κάποια πεποίθηση και να έχει κάποια γνώμη. Τα γεγονότα όμως πειθούν ότι το σύγχρονο, αλλοτριωμένο άτομο έχει γνώμες και προκαταλήψεις, αλλά όχι και πεποίθησες, έχει αρέσκεις και απαρέσκεις αλλά όχι και δέληση. Οι γνώμες και οι προκαταλήψεις του, οι αρέσκεις κι οι απαρέσκεις του διαμορφώνονται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και το γούστο του, από τους παντοδύναμους μηχανισμούς προπαγάνδας που δεν διάβασαν αποτελεσματικές, αν δεν υποβάλλονταν στην επίδραση της διαφήμισης και ολόκληρου του αλλοτριωμένου τρόπου ζωής του. Ο μέσος ψηφοφόρος επίσης είναι πολύ άσχημα ενημερωμένος. Ενώ διαβάζει τακτικά την εφημερίδα του, ο κόσμος ολόκληρος είναι τόσο αλλοτριωμένος απ' αυτόν, ώστε τίποτα να μην προκλεί πραγματική αισθηση και να μην έχει πραγματικό νόημα. Διαβάζει ότι δαπανώνται δισεκατομμύρια δολάρια, ότι εκατομμύρια άνθρωποι σκοτώνονται. Αριθμοί, αφαιρέσεις, που με κάνεναν τρόπο δεν ερμηνεύονται σε μια συγκεκριμένη, γεμάτη νόημα εικόνα του κόσμου. Το επιστημονικό μυδιστόρημα που διαβάζει, λίγο διαφέρει από τα επιστημονικά νέα. Όλα είναι εξωπραγματικά, απεριόριστα, απρόσωπα. Τα γεγονότα έχουν γίνει μια απέλιωτη λίστα από στοιχεία μνήμης και όχι στοιχεία από τα οποία εξαρτείται η ζωή η δική του και των παιδιών του» (Erich Fromm - «Η υγιής κοινωνία»).

Εγίνε το δαύμα: Ο υφυπουργός μολότοφ κ. Δολαριογιαννάκης (ή ο υφυπουργός Δολαριογιαννάκης κ. Μολότοφ) δα βάλει ψυχολόγους που δα ελέγχουν τα όργανα. Χωρίς πρωτίστως να σκεφτεί ότι δα χρειαστούν και όργανα που δα ελέγχουν τους ψυχολόγους που δα ελέγχουν τα όργανα. Και μιας και μιλάμε για όργανα, δυστυχώς σίγησε για πάντα τις προάλλες στην Αθάνα το μπάσο των Buena Vista Social Club. Ομως, «κι αν η μουσική κάπου παιζει, τι ωφελει; Τραγούδια αφού πια δε λέμε, τι μας νοιάζει η μουσική;» (Jose Yero - «ο αδιάφορος»).

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

ΥΓ: Πήραν και απόσπασμα από τη στήλη για την προκήρυξη!
Μασάει η κατσίκα ταραμά;

Σε δουλειά να βρίσκεται!

Nα τουσύλαιει ο καιρός ως τις νευρωεκλογές, είναι η φιλοσοφία του Σπηλιωτόπουλου και του Καραμανή, που τον τοποθέτησε επί τούτου στο υπουργείο Παιδείας. Σε συλλάτοσα δημοσίων σχέσεων έχει επιδοθεί τις τελευταίες ημέρες ο Αρης, αποκομίζοντας, όπως λέει, πολύτιμη πείρα για τον «διάλογο». Μέχρι και τον Μητσοτάκη συνάντησε, για να πάρει την «σημαντικότατη εμπειρία του από τη μακρά προσφορά του στην πολιτική ιστορία του τόπου» (προφανώς, ο επίτιμος του έδωσε συμβουλές δόλιου μανιπουλαρίσματος της νεολαίας και της εργαζόμενης κοινωνίας). Σαν χαλασμένο γραμμόφωνο, ο Αρης, επαναλαμβάνει τα περί tabula rasa, αρνούμενος, όχι τυχαία, να ανοίξει τα χαρτιά του. Για να αβαντάρει το εγχέιρημα, έσπευσε να στείλει με δελτίο τύπου στις εφημερίδες «κωδικοποιημένα» τα «συμπεράσματα της έρευνας», που πραγματοποίησε η MRB για λογαριασμό του Ελεύθερου Τύπου, πριν ακόμα τα δημοσιεύσει η εφημερίδα, που πλήρωσε την έρευνα. Και αυτό γιατί τον βόλευαν τα «συμπεράσματα», που δείχνουν ότι, προς το παρόν, έχει καταφέρει να τουμπάρει την «κοινή γνώμη» (αν πάρουμε τοις μετρητοίς τις έρευνες αυτού του τύπου, που εκμιαεύουν συντριπτικά θετικές απαντήσεις σε αριστοτελείς προτεραιότητες, που δείχνουν ότι το έργο της εφημερίδας εξέφρασε μόνο τη δική του πρόθεση «να διεκδικήσει το ανώτερο δυνατό ποσοστό», οι απαντήσεις αρνητικά αφού «ό, τι ισχύει αποτελεί νόμο του κράτους». Ως προς δε την τρίτη προϋπόθεση για αύξηση της χρηματοδότησης εξέφρασε μόνο τη δική του πρόθεση «να διεκδικήσει το ανώτερο δυνατό ποσοστό», χωρίς να αναφέρεται σε καμιά δέσμευση της κυβέρνησης γι' αυτό. Η «δική του πρόθεση», βέβαια, είναι απλά κοροϊδία, αφού και ο ίδιος ψήφισε πριν λίγο καιρό τον προϋπολογισμό της κυβέρνησης, στον οποίο η Παιδεία πάρει ακόμα πιο λίγο ποσοστό και από το περσινό εξευτελιστικό, ενώ και μετά τη συνάντηση με τους πρυτάνεις, αρνήθηκε να δώσει συγκεκριμένη απότελεσμα για τον κράτος. Ως προς δε την τρίτη προϋπόθεση για αύξηση της χρηματοδότησης εξέφρασε μόνο τη δική του πρόθεση στην έκδοση απόφασης (30630/12-1-09), με την οποία προκηρύχθηκε την έκδοση απόφασης 159 «ανταποδοτικών υποτροφιών» σε προπτυχιακούς φοιτητές, οι οποίοι θα στελέχωσουν διοικητικές θέσεις. Η χρονία υποχρηματοδότηση των Πανεπιστημίων οδήγησε στη δημιουργία τεράστιων οργανικών κενών στις διοικητικές υπηρεσίες τους και η ίδια τώρα ασφυκτική πίεση τα στρώχνει στην κάλυψη τους με πολύ φθηνό και ευελικτό πρωτόπικο. Το πρωτόπικο αυτό είναι οι προπτυχιακοί φοιτητές-απόδεκτες των «ανταποδοτικών υποτροφιών». Η απόφαση ορίζει ότι θα εργάζονται ως ωρομίσθιοι, εποχιακοί υπάλληλοι, από Φεβρουάριο μέχρι Μάιο και από Οκτώβριο μέχρι Δεκέμβριο, με ανώτατη διάρκεια εργασίας 40 ώρες το μήνα, ομειβόμενοι με 8 ευρώ ανά ώρα. Συνεπώς μηνιαίως θα αμειβούνται πλουσιοπροσή με 320 ευρώ και θα είναι επιπλέον και ανασφάλιστοι, αφού το κονδύλι που τους χρηματοδοτεί αφορά στις υποτροφίες από τον προϋπολογισμό του Πανεπιστήμου!

(κυρίως στο νέο νόμο πλαίσιο για τα AEI-TEI, εκεί όπου παρουσιάζονται δυσκολίες εφαρμογής και στα οποία έχουν ζητήσει διορθώσεις και οι πρωτότυπη φορά ότι η ΓΣΕΕ έχει πηδήξει προ πολλού τα χαντάκια, κόβοντας κάθε δεσμό με την εργατική τάξη. Την εξέγερση της νεολαίας του Δεκέμβρη την είδε ως «μια δύσκολη περίοδο που περάσαμε», ακριβώς όπως την είδε ένας εκπρόσωπος του κεφαλαίου και δήλωσε ότι την «πρωτοβουλία του Πολυζωγόπουλου, αλλά και τη θέση του ΠΑΣΟΚ υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων».

λαδή της εξεγερμένης νεολαίας.

Η συνάντηση αυτή έβγαλε και ένα άλλο συμπέρασμα. Οτι οι γραφειοκράτες τα χρειάστηκαν αφρίως από το μαζικό φοιτητικό κίνημα των καταλήψεων της περασμένης χρονιάς και πρόσφατα από την εξέγερση της νεολαίας. Και επειδή τα γεγονότα είναι νωπά, για τον φόρο των Ιουδαίων, προσπάθησαν να αποστασιοποιήσουν από την παλιά θέση και φιλοδοξία τους να μετατρέψουν το δικό τους «κωαγαζί», την Ακαδημία Εργοσάσια, σε ιδιωτικό πανεπισ

Ανοιχτό κάλεσμα σε μηχανικούς, τεχνολόγους και φοιτητές για την ανοικοδόμηση της Γάζας

Ανοιχτό κάλεσμα για μια πρωτοβουλία Μηχανικών, Τεχνολόγων και Φοιτητών για την Ανοικοδόμηση της Γάζας, απευθύνει Προσωρινή Επιτροπή που δημιουργήθηκε στην Πάτρα και οργανώνει συγκέντρωση-συζήτηση, στην αίθουσα συνεδριάσεων του ΤΕΕ, Τριών Ναυάρχων 40 (ισόγειο), την Τρίτη 17-2-2008, 7.00μμ. Σημειώνει η Προσωρινή Επιτροπή: «Πορ’ όλο το μένος των εισιθρόλεων, Η ΓΑΖΑ ΔΕΝ ΕΠΕΣΕ! Ενα μεγάλο κομμάτι της, όμως, έχει μεταβληθεί σε ερείπια. 4.000 κτήρια κατεστραμμένα, 20.000 με σοβαρές ζημιές, δίκτυα και υποδομές διαλυμένες, 300.000 άνθρωποι ξεσπιτώθηκαν και από αυτούς οι 90.000 δεν έχουν που να πάνε. Η ζωή σ’ αυτή τη μικροσκοπική λωρίδα γης (σε μόλις 360 τ. χλμ. ζουν 1.500.000 άνθρωποι – το μεγαλύτερο γκέτο του πλανήτη), ήδη πολύ δύσκολη εξαιτίας του παρόντος από έρριξης, αέρος και θαλάσσης, πολυετούς αποκλεισμού της από το Ισραήλ, έχει γίνει σήμερα στην κυριολεξία αφρότη.

Το ζήτημα της Ανοικοδόμησης της Γάζας καθίσταται πια κεντρικό για τον ταλαιπωρημένο πληθυσμό της. Δυστυχώς,

η πλειοψηφία της λεγόμενης Διεθνούς Κοινότητας (ΗΠΑ, Ε.Ε., αραβικές χώρες) συνδέει το ζήτημα της ανοικοδόμησης με την αλλαγή πολιτικής κατεύ-

θυνσης του Παλαιστινιακού Λαού της Γάζας. Αυτό που δεν κατάφεραν το πολυετές εμπάργκο και ο πρόσφατος πόλεμος, δηλαδή η κάμψη της Παλαιστινιακής Αντίστασης, επιχειρείται σήμερα να επιβληθεί μέσα από την παρεμπόδιση της Ανοικοδόμησης και

τον ωμό πολιτικό εκβιασμό του Παλαιστινιακού Λαού!

Οσοι και όσες από τον τεχνικό κόσμο σταθήκαμε ολληλέγγυοι στον Παλαιστινιακό Λαό κατά τη διάρκεια της σφραγίδας του από το κράτος του Ισραήλ, πρέπει να σταθούμε και τώρα δίπλα του στη μεγάλη και επίπονη μάχη της Ανοικοδόμησης. Η συμβολή καταρτισμένου επιστημονικού δυναμικού κρίνεται άκρως σημαντική από τους ίδιους τους Παλαιστίνιους...

Η έμπρακτη αλληλεγγύη μας στην τιτάνια προσπάθεια των Παλαιστινίων της Γάζας να σταθούν ξανά στα πόδια τους, ακόμα και η πιο μικρή συμβολή του καθενός και της καθεμιάς μας, έχει την πιο μεγάλη ανθρωπιστική και πολιτική αξία. Οι Παλαιστίνιοι πρέπει να μπορέσουν να ζήσουν ανθρώπινα και με το κεφάλι ψηλά στη γη τους! Μόνο όπλο τους η δική τους αποφασιστικότητα και η δική μας αλληλεγγύη.

Νομίζουμε ότι η αξιόλογη αυτή προσπάθεια, που ξεκίνησε στην Πάτρα, πρέπει να εξαπλωθεί σε όλη την Ελλάδα και να μορφωποιθεί γρήγορα, ώστε να υπάρξει αλληλέγγυα δράση. Τηλέφωνα επικοινωνίας με την Προσωρινή Επιτροπή της Πάτρας: 6977 510730 και 6977 574358.

■ Ο παπουτσωμένος σιωνιστής

«Σχολή» δημιούργησε ο ιρακινός δημοσιογράφος που πέταξε τα παπούτσια του στον Μπους. Οχι μόνο για την Ανατολή (όπου το πέταγμα του παπουτσιού είναι μια εξαιρετικά προσβλητική πράξη, αλλά και για τη Δύση. Την Τετάρτη 4 Φλεβάρη ήταν η σειρά του ισραηλινού πρέσβη στη Σουηδία, Μπένι Ντάγκαν, να δεχτεί το παπούτσι μιας φοιτήτριας, κατά τη διάρκεια προκλητικής ομιλίας του στο Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης. Ο πρέσβης του Σιωνισμού δεν επέδειξε τα αντανακλαστικά του Μπους και έτσι το παπούτσι βρήκε το στόχο του. Το ακολούθησαν δύο βιβλία κι ένα σημειωματάριο, που πέταξε φοιτήτρις, τα οποία επίσης χτύπησαν εύστοχα τον ανεπανόρθωτα ρεζίλεμένο πρέσβη. Οι δύο διαμαρτυρόμενοι φώναξαν «Δολοφόνοι!» και «Ιντιφάντα!» καθώς πετούσαν στον Ντάγκαν τα παραπάνω αντικείμενα, πριν συλληφθούν από την παρούσα Αστυνομία (εκεί βλέπετε δεν υπάρχει άσυλο) και υπό κράτηση, κατηγορούμενοι για βιαιοπραγία και διατάραξη της δημόσιας τάξης.

Η διάλεξη είχε διοργανωθεί από το Σύνδεσμο Εξωτερικής Πολιτικής του Πανεπιστήμιου της Στοκχόλμης. Ο Πρέσβης υποτίθεται πως δα μιλούσε για τις επερχόμενες εκλογές στο Ισραήλ, γρήγορα όμως στράφηκε σε δέματα σχετικά με τη Χαμάς και το Ιράν και επιδόθηκε σε μια μακρά και προκλητική υπεράσπιση της προσφατης εγκληματικής δράσης του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας. Είκοσι περίπου λεπτά μετά την έναρξη της ομιλίας, μια γυναίκα από το ακροατήριο σηκώθηκε και πέταξε ένα κόκκινο παπούτσι στον πρέσβη φωνάζοντας «Δολοφόνο!». Τον βρήκε στην κοιλιά. Αμέσως εμφανίστηκε και άλλος διαμαρτυρόμενος από το ακροατήριο, εκφενδονίζοντας δύο βιβλία κι ένα σημειωματάριο προς τον Ντάγκαν. Ο τελευταίος αποσβολώθηκε και παρέλυσε από την επίθεση, επέστρεψε όμως στην ομιλία του λίγα λεπτά αργότερα, για να αντιμετωπίσει αυτή τη φορά μόνο φωνές και φραστικές διαμαρτυρίες από το κοινό. Εποιητικό ήταν το πέταγμα των παπουτσιών στην προσέλαση της διάλεξης.

Η φωτογραφία δεν είναι καθαρή, αλλά το... γνωστής ταυτότητας ιπτάμενο αντικείμενο φαίνεται καδών στον πάνω στον παπούτσιο σιωνιστή. Οσοι έχετε πρόσβαση στο Διαδίκτυο μπορείτε να δείτε το σχετικό βίντεο στη διεύθυνση <http://gerontios48.wordpress.com/2009/02/04/1022/>.

Εκδηλώσεις αλληλεγγύης στη Γάζα που αντιστέκεται

Στην Παλαιστινιακή Αντίσταση είναι αφιερωμένες οι δύο επόμενες «κινηματογραφικές» Παρασκευές στην «Κόντρα». Μόνο που το κέντρο βάρους μετατοπίζεται από το θέαμα στον συμβολισμό του. Ή, αν θελετε, το θέαμα καλείται να λειτουργήσει ως αφορμή για συζήτηση, προβληματισμό, ανταλλαγή απόψεων και εξηγωγή συμπερασμάτων.

Την πρώτη Παρασκευή (20 Φλεβάρη) θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ «Το σιδερένιο τείχος», που αποτελεί ένα πολύ καλό υλικό για να τεθούν τα ερωτήματα που θ’ απασχολήσουν τη συζήτηση: «Μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς δικαιούνη; Μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς αντίσταση;..».

Τη δεύτερη Παρασκευή (27 Φλεβάρη) θα προβληθεί το ντοκιμαντέρ «Το πλοίο» (επιτέλους, υποτιτλισμένο στα ελληνικά), που αναφέρεται στο σπάσιμο του αποκλεισμού της Γάζας το καλοκαίρι του 2008 με τα δύο ελληνικά καΐκια του Free Gaza Movement. Είναι η καλύτερη αφορμή για να συζητήσουμε για την οργάνωση της αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Σας περιμένουμε όλους...

Λαϊκό γλέντι στη Θεσσαλονίκη

Λαϊκό γλέντι με ζωντανή μουσική, για τη στήριξη της «Κόντρας» οργανώνουν το βράδυ του επόμενου Σαββάτου (21 Φλεβάρη) οι σύντροφοι στη Θεσσαλονίκη, στο γνωστό «υπόγειο της Κόντρας».

Η πρόσκληση κοστίζει 10 ευρώ και περιλαμβάνει φωγιτό και ποτό (Θεσσαλονίκη μου, μεγάλη φτωχομάνα, που λέει και το γνωστό άσμα....).

Παρασκευή 20/02

20.00 Βιντεοπροβολή

Iron Wall - To Σιδερένιο Τείχος (2008)

Mohammed Alkar, Palestinian agriculture film

screening, Palestinians for Peace and Democracy

21.00 συζήτηση

Μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς δικαιούνη;

Μπορεί να υπάρξει ειρήνη χωρίς αντίσταση;

Ζωντανή μουσική της πολιτικής περιοχής

21.00 συζήτηση

Πώς, σε οργανώσουμε την

αλληλεγγύη στη μαζόμενη Γάζα;

Συμμετοχή: μέλη της ελληνικής αποστολής

Free Gaza Movement

Παρασκευή 27/02

20.00 Βιντεοπροβολή

The Ship (2008)

Rafael Matarasso, Al Jazeera TV

+ μαρτυρία για την παραστατική επίσκεψη των

Επικούρων στην Ελλάδα

Παρασκευή 27/02

20.00 Βιντεοπροβολή

Πώς, σε οργανώσουμε την

αλληλεγγύη στη μαζόμενη Γάζα;

Συμμετοχή: μέλη της ελληνικής αποστολής

Free Gaza Movement

ΚΟΝΤΡΑ

Μπαλαρίνες, πριμαντόνες και ο χορός του Ζαλόγγου...

Αλλαγή προεδρίας στην ΕΟΕ. Ο Σπύρος Καπράλος, πρόεδρος του Χρηματιστηρίου Αθηνών, είναι ο νέος πρόεδρος της ΕΟΕ, υποστρήφτηκε από την ΝΔ και υπερίσχυσε του Μίνωα Κυριακού που είχε πάρει το χρίσμα από το ΓΑΣΟΚ. Ο Καπράλος πήρε 18 ψήφους έναντι 11 του απερχόμενου προέδρου και το ρεπορτάζ στο παρασκήνιο αναφέρει ότι δεν τηρήθηκε στο ακέραιο η κομματική γραμμή και είχαμε διαρροές εκατέρωθεν. Πριν λίγο καιρό, ο Κυριακού θεωρούνταν ο επικρατέστερος για την επανεκλογή του, αφού ο Κούβελος (σύζυγος της Ντόρας και γαμπτρός του Μητσοτάκη) δεν είχε καταφέρει να συστειρώσει τους Νεοδημοκράτες εκλέκτορες.

Η κυβέρνηση, μπροστά στο ενδεχόμενο να μην εκλεγεί πρόεδρος της αρεσκείας της, λίγες μέρες πριν την εκλογή «άδειασε» τον Κούβελο και τον ανάγκασε να αποσύρει την υποψηφιότητά του, δίνοντας το χρίσμα στον Καπράλο. Ο νέος πρόεδρος έθεσε σαν στόχους «να έχουμε καλή ομάδα, καθαρούς αθλητές, καλά πρετοιμασμένους αθλητές και επιστημονικά πρετοιμασμένους». Και από την άλλη μεριά το κομμάτι της παιδείας, της Ολυμπιακής παιδείας, είναι κάτι που έλειψε από εμάς, αλλά θα φροντίσουμε για τις επόμενες γενιές». Αν δεν με απατά η μνήμη μου, αντίστοιχες δηλώσεις είχε κάνει και ο Κυριακού, ενώ ως εμπαθείς προς το πρόσωπο του νέου προέδρου χαρακτηρίζονται οι πληροφορίες ότι ήδη έγινε παραγγελία για ειδικά σκευασμάτα προκειμένου οι έλληνες αθλητές να πρετοιμαστούν «επιστημονικά» για τους Μεσογειακούς Αγώνες της Πεσκάρα το 2009 και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου το 2012.

Συγχαρητήρια στις «πριμαντόνες» του έδωσε ο προπονητής του Παναθηναϊκού, μετά τη νίκη των πράσινων στο ντέρμπι με τον ΠΑΟΚ. Οι πράσινοι ήταν μέτριοι, κατάφεραν να κερδίσουν ένα «φοβισμένο» ΠΑΟΚ, αξιοποιώντας τα δώρα του Χαλκιά, και βρίσκονται πλέον στη 2η θέση του βαθμολογικού πίνακα. Η νίκη στο ντέρμπι έγινε δεκτή με ενθουσιασμό από τη διοίκηση της πράσινης ΠΑΕ, γιατί μετά από πολύ καιρό η ομάδα βρίσκεται ακριβώς πίσω από τους ερυθρόλευκους και πλέον μπορούμε να ζήσουμε τις πολιές καλές εποχές επί Τζίγγερ, όταν ο

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

γαύρος
έπαιρνε

το πρωτάθλημα και εμείς τη 2η θέση που οδηγούσε στα φράγκα του Champions League. Το ντέρμπι δεν αντέχει κριτικής, αφού ο προπονητής του ΠΑΟΚ παρέμενε για μια ακόμη φορά πιστός στο δόγμα «δεν θα φάω γκολ», με αποτέλεσμα η ομάδα της Θεσσαλονίκης να μην πτατήσει μέσα στην περιοχή των πράσινων. Οι παίχτες του Παναθηναϊκού δεν μπορούσαν να αλλάξουν μια μπαλιά της προκοπής και ήταν ακίνδυνοι επιθετικά, όμως τα παιδαριώδη λάθη του Χαλκιά τους έδωσαν τη δυνατότητα να φτάσουν στη νίκη και να «κρύψουν» τα αγωνιστικά προβλήματα που έχουν.

Από την πλευρά τους οι «πολυμετοχικοί» εδώ και αρκετό καιρό προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα που έχουν προκύψει μεταξύ τους και έχουν αφήσει την ομάδα στην τύχη της. Μετά τη νίκη κόντρα στο ΠΑΟΚ, προκειμένου να πέσουν οι τόνοι και να συστριχτούν οι σχέσεις διοίκησης, προπονητή και παιχτών, αποφασίστηκε να διοργανωθεί εκδρομή στο Σούλι, ώστε άπαντες να εμπνευστούν από τον ηρωικό αγώνα των Σουλιωτών και να συνεχίσουν τη μάχη για την κατάκτηση του τίτλου. Κατόπιν ωρίμου σκέψεως, η εκδρομή ματαιώθηκε, πιθανόν γιατί κάποιος ενημέρωσε ότι σε κοντινή απόσταση από το σημείο που θα διανυκτέρευε η αποστολή των πράσινων βρίσκεται το Ζάλογχο και πιθανόν οι πράσινες μπαλαρίνες να ήθελαν να χορέψουν τον ομώνυμο χορό.

Η οικονομική κρίση που μαστίζει τον πλανήτη έχει θορυβήσει την ΟΥΕΦΑ που φράσται «κανόνιο» από πρωτοκλασάτες ομάδες. Ηδη, από ορισμένους αξιωματούχους της ΟΥΕΦΑ έχει προταθεί η θέσπιση του salary cap, κατά τα πρότυπα του NBA, χωρίς όμως να συγκεντρώνει πολλές πιθανότητες θέσπισής του, αφού αντιδρούν οι μεγάλες εθνικές λίγκες. Το πλέον πιθανό είναι να εφαρμοστεί άμεσα, ίσως και από την επόμενη αγωνιστική περίοδο, το financial fair play, που είναι επί της ουσίας ένας ελεγχός από την υπηρεσίες της ΟΥΕΦΑ σε δεύτερο βαθμό (ο πρώτος γίνεται από τις εθνικές ομοσπονδίες) των οικονομικών δεδομένων των ομάδων που συμμετέχουν στο Champions League. Οι αξιωματούχοι της ΟΥΕΦΑ γνωρί-

ζουν ότι οι εθνικές ομοσπονδίες κάνουν τα στραβά μάτια και δίνουν εύκολα τα πιστοποιητικά συμμετοχής στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και για το λόγο αυτό, τώρα που έχουν σφίξει οι κώλοι, αναλογιζόμαντον να κάνουν μόνοι τους σχετικούς ελέγχους για να επιβεβαιώσουν αν τα στοιχεία που δίνουν οι ομάδες είναι πραγματικά ή εικονικά. Η ΟΥΕΦΑ έχει ετοιμάσει λίστα με 34 κριτήρια (κυρίως οικονομικά), τα οποία θα πρέπει να πληρούν οι ομάδες για να παίξουν στο Champions League.

Στο στόχαστρο της ΟΥΕΦΑ θα μπουν οι μεταγραφές των ομάδων και τα συμβόλαια που συνάπτουν με τους παίχτες, καθώς και τα λειτουργικά τους έξοδα, που θα συγκρίνονται με τα έσοδα που έχουν. Ηδη, ο Ρουμενίγκε, πρόεδρος του υπό σύσταση European Club Association, έχει κάνει δήλωση για το συγκεκριμένο θέμα τονίζοντας: «Η Μπάγερν αδικείται σε σχέση με άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές ομάδες, γιατί υπόκειται στους αυστηρούς ελέγχους της γερμανικής νομοθεσίας ώστε να είναι 100% ταχτοποιημένη οικονομικά, κάτι που δεν ισχύει παντού», ενώ οι αγγλικές κυρίως ομάδες αντιδρούν γιατί έχουν μεγάλα οικονομικά ανοίγματα.

Είναι φανερό ότι τα μαχαίρια ανάμεσα στα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα που λυμαίνονται το ευρωπαϊκό επαγγελματικό ποδόσφαιρο έχουν βγει και η σύγκρουση με αφορμή την οικονομική κρίση αναμένεται σφοδρή. Οπως συμβαίνει σε αυτές τις περιπτώσεις, οι καπιταλιστές προσπαθούν να εκμεταλλεύτοντις τις αναταράξεις και τις αλλαγές συσχετισμών που συντελούνται για να πρωθήσουν τις επιδιώξεις και θα πρέπει να περιμένουμε τις εξελίξεις στο αμέσως επόμενο διάστημα για να δούμε προς τα πού θα γύρει η πλάστηγα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Είναι ευχάριστο το γεγονός ότι οι εκδηλώσεις συμπαράστασης στο πρωικό λαό της Γάζας συνεχίζονται. Την περοιασμένη εβδομάδα, κατά τη διάρκεια ογών μπάσκετ Μπαρτσελόνα-Μακαμπί, ο παταδός της καταλανικής ομάδας εισέβαλαν στον αγωνιστικό χώρο κρατώντας παλαι-

■ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Η σκόνη του χρόνου

Μετά από περιπλάνηση δύο δεκαετιών στα άγονα χωράφια των προσωπικών του εμμονών, ο Θ. Αγγελόπουλος πλησιάζει στο τέλος της καριέρας του (ανακοίνωσε ότι θα γυρίσει άλλη μια ταινία) μ' ένα «φιλοσοφικό» σχόλιο πάνω στο πέρασμα του χρόνου που «σαν το χιόνι σκεπάζει τους δρόμους, τις πόλεις, το σύμπαν». Κατάληξη και υπογράμμιση μιας αντιδραστικής και απαισιόδοξης προσωπικής κατεύθυνσης σης «Η σκόνη του χρόνου», πέρα από τις ανεπαρκείς φιλοσοφικές της φιλοδοξίες, είναι μια ταινία που πάνω απ' όλα σχολιάζει την ιστορία σαν την ανάδυση της ανώνυμης ανθρώπινης μοίρας, επέκεινα κάθε κοινωνικής εξελικτικής διαδικασίας. Ακόμα παραπέρα, ο παγκοσμιοποιημένος καπιταλισμός στην εποχή της τρομούστεριας (απέναντι στην οποία τημήμα της τοινίας τοποθετείται με δυσφέσκεια αλλά και προγνωμός) είναι κάτι απέναντι στο οποίο ή θα συντριβείς ή θα προσαρμοστείς. Ο ένας λοιπόν από τους τρεις πρωταγωνι-

στές του Αγγελόπουλου θα συντριβεί θεωρώντας ότι «αυτοί που προσπάθησαν κάποτε να γίνουν οι πολιορκητές του ουρανού, πετάχτηκαν στο περιθώριο της ιστορίας». Οι άλλοι δύο θα αναζητήσουν την ισορροπία του ψυχισμού τους στον καινούριο, άγνωστο (;) κόσμο.

«Η σκόνη του χρόνου» θα πρέπει να κριθεί όχι στη βάση της οποιογήτευσης που θα σκορπίσει, όχι στον απόχρονο της θυμηδίας και των σαρκασμών που προκάλεσε η προηγούμενη ταινία «Το λιβάδι που δακρύζει», όχι στη λογική μιας μανιερίστικης κινηματογραφικής αισθητικής, αλλά γ' αυτό που κυρίως είναι: μια ανιστόρητη, αντιδραστική, σπουδαιοφανής αμπελοφιλοσοφία. Ταυτόχρονα, έχουμε να κάνουμε με μια ταινία που όχι μόνο αδυνατεί να κατανοήσει στοιχειωδώς το παρελθόν, αλλά δεν μπορεί να επικοινωνήσει, ενστικτωδώς έστω, με το παρόν και το μέλλον.

Οχι ότι τα υπόλοιπα δεν έχουν σημασία. Εδώ δεν μιλάμε μόνο για ελλειψη ουσίας και περιεχομένου, συνθήκη εκ των ων ουκάνεται σα οιδικό πρότυπο της θυμηδίας και των σαρκασμών που προκάλεσε η προηγούμενη ταινία. Ο Αγγελόπουλος «κατάφερε» να μιμηθεί τον ελληνικό κινηματογράφο στη βασική του παθογένεια: το ερασιτεχνικό, αδύναμο σενάριο. Και δεν ενοούμε εκείνο που χτίζεται γύρω από μια κεντρική ιδέα, αλλά εκείνο που προσπαθεί μάταια να βάλει σε τάξη αποστασιακές αφηγήσεις και νοήματα. «Κατάφερε» να καταστήσει ένα αξιολογότατο καστ ηθοποιών, περιφε

Μιλάνε για τις κοινωνικές εκρήξεις που συνέβησαν, που θα συμβαίνουν και το μόνο που έχουν να αντιπαραθέσουν είναι η καταστολή και η ταραχή τους

**Αμάν, αμάν, θα πάρω ένα γκαν, οι μούρες τους χώμα να φαν
Τί έγινε, ρε παιδιά; Σταμάτησε το κυνήγι του αγριογούρουνου;**

◆ Σε μία από τις παραστάσεις των «Θεατών» θαυμάσαμε τις υποκριτικές ικανότητες του Νίκου Χουβαρτά (και το τι σημαίνει σκηνοθεσία). Μια άρτια συνολικά παράσταση σε δύσκολες, τεχνικά, συνθήκες.

◆ Άλλη μια ζώνη του πόνου (πώς λέμε σκόνη του χρόνου);.

◆ Διαβάστε τις «εξεγέρσεις στα γκέτο των γαλλικών μητροπόλεων» της λέσχης κατασκόπων.

◆ Μια άδικη, νομίζουμε, κριτική διαβάσαμε προ καιρού στο Sarajevo για την ταινία «Hunger».

◆ «Την έρδομη ημέρα ήρθαν να με ειδοποίησουν ότι ο εχθρός πλησιάζε. Καθώς οι ανηφορίες ήταν πολύ απότομες, οκούνσαμε το βογιητό των καμιούνων που πάσχιζαν να σκαρφαλώσουν την τρομερή αυτή πλαγιά. Προετοιμαστήκαμε για μάχη. Στο πο σημαντικό σημείο τοποθετήθηκαν οι άνδρες που διοικούσε στο λοχαγός Ιγκνάσιο Πέρες: αυτοί θα σταματούσαν το πρώτο

καμιόνι. Είκοσι λεπτά πριν από την σύγκρουση, ξέσπασε μια καταρρακτώδης βροχή και μουστέψαμε ως το κόκκαλο. Ωστόσο ο εχθρικός στρατός προχωρούσε, απασχολημένος πιο πολύ με τη βροχή παρά με την πιθανότητα ενέδρας. Ο σύντροφος που ήταν επιφορτισμένος ν' ανοίξει πυρ πρώτος ήταν οπλισμένος με ένα μυδράλιο Τόμσον. Πυροβόλησε αλλά δεν χτύπησε κανέναν. Το τουφεκίο γενικεύτηκε και οι στρατιώτες από το πρώτο καμιόνι, πιο τρομαγμένοι και ξαφνιασμένοι από την επίθεσή μας παρά τραυματισμένοι,

πρήσσαν στο δρόμο και χάθηκαν πίσω από τους βράχους της ακτής, αφού σκότωσαν ένα σπουδαίο αγωνιστή, τον ποιητή της φάλλοιηγάς μας Χοσέ ντε λα Κρους, τον οποίο αποκαλούσαμε Κρουστίτο» (Ικεβάρα: «Ημερολόγιο Επαναστατικού Πολέμου»). Λεπτομέρεια: δεν έσπασε ούτε ένα τζάμι...

◆ Οι όροι «κοινοβουλευτική» και «πάλη» αποτελούν αντίφαση εν τοις όροις.

◆ Λυσσάζαν οι «τσαούσες» («Ποντίκι») και «Ελευθεροπύτια» με την κατάληψη της Λαρικής Σκηνής: βλ. Τριάντη, 7-2-09, «Ποντίκι», ART, σ. 10, 5-2-09 αλλά και την αντίσταση, τη δήλωση της ηθοποιού Ε. Τοπαλίδου.

◆ Μπορεί να μπουκώνουν τη νεολαία με φιλμομαλακίες για τους γαμάους μπάτσους, όμως ο Δεκέμβρης άλλα εδειξε.

◆ Γυναίκα/ νήμα και λαβύρινθος τ' ακροδάχτυλα σου/ ίνες το κορμί σου/ δάκρυα στο

αξύριστο μάγουλό μου. / Μήνιν άδεις. (Στην Κ.)

◆ Την διατήρηση της «κοινωνικής συνοχής» θέλει ο κ. Σ. Ανέστης της ΧεΣΕΕ (8-2-09, Αντένα TV). Ξέρουμε τι εννοεί ο ποιητής και λέμε: ευσεβείς πόθοι...

◆ Ψυχική Υγεία: οδός Αβύσου αριθμός μηδέν.

◆ Μυρίζει, πολύ μεταλλαγμένο ρύζι.

◆ Indymedia: Ριζοσφάχτης, ΛΑΟΣ και άλλοι, δουλεύουνε μαζί.

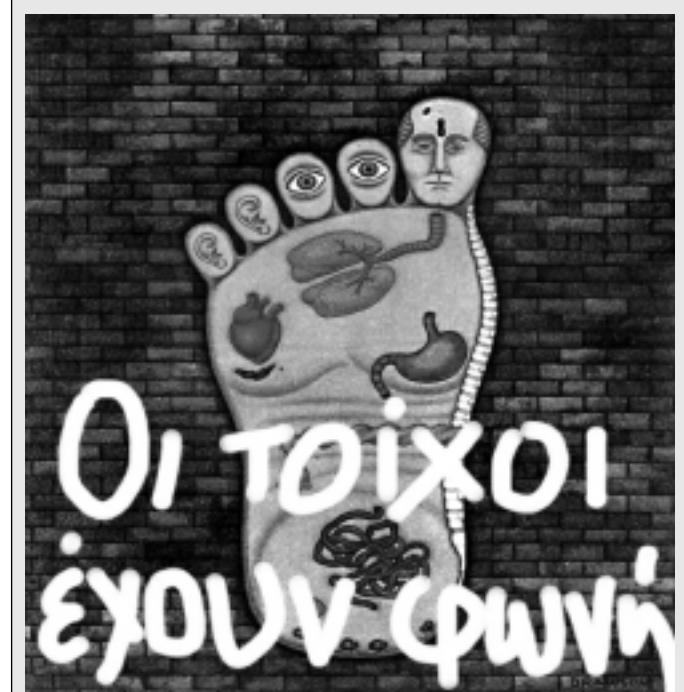
◆ Οι... εγχώριοι «τσαβιστές» τι έχουν να πουν για το δημοσίευμα της Κόντρας; (σελ. 5 και 8).

◆ Μαλαγκουένια που τους δέρνει.

◆ Επιστολή γονέα ανηλίκου κατηγορούμενου ως «τρομοκράτη» - γενική: είμαστε όλοι τρομοκράτες.

◆ Αγοστή συνεργασία ΜΜΕ για την ταινία του Βάιντα «Κατίν». Εμεις έχουμε μίαν απλή ερώτηση: τόσο πολύ εμπιστεύονται όλοι αυτοί την «μαρτυρία» των Ναζί;

Βασιλης

◆ Η καρδιά μας χτυπάει στη Γάζα. Γιατί ο πόλεμος είναι πάντα παράλογος. 8/2/09 11:30 Μαραθώνιος ειρήνης (Δαφνί-Ιερά Οδός-Πλατεία Συντάγματος) 8/2/09 17:30 Συναυλία Αγάπης (Πλατεία Συντάγματος) (ΤΕΔΚΝΑ, ΣΕΓΑΣ κλπ.)

Η καρδιά τους χτυπάει στη Γάζα, γιατί ο πόλεμος είναι... ΠΑΝΤΑ παράλογος. Από πού να ξεκινήσει και πού να τελειώσει κανείς; Χαίρε βάθος αμέτρητο, που λένε. Χαίρε υποκρισία αμέτρητη. Χαίρε παραποίηση της προγματικότητας αμέτρητη. Χαίρε ηθελημένη άγνοια της Ιστορίας αμέτρητη. Χαίρε, γιατί αν δεν χαίρεις, πρέπει να κλαίς. Να κλαίς, γιατί κάποιοι παράλογοι δεν δέχονται να τους έχουν κλειδωμένους σε στρατόπεδο συγκέντρωσης και παλεύουν και ματώνουν και ογωνίζονται. Κάποιοι παράλογοι δεν δέχονται την κατοχή, τη σκλαβιά, τις φυλακίσεις, τον ξερίζωμο και παλεύουν. Κάποιοι παράλογοι δεν έχουν μάθει να γλείφουν τους Αμερικάνους, τους Ευρωπαίους, τους Ιδιους τους δημίους τους για να τους χαρίσουν το... δικαίωμα να πεθάνουν σκλαβωμένοι και εξαθλιωμένοι. Πάντα παράλογοι όσοι πολεμούν ενάντια στη σκλαβιά, ενάντια στην καταπίεση, ενάντια στο δημόσιο τους. Πάντα παράλογοι όσοι δεν δέχονται να ζήσουν στη σκλαβιά και ογωνίζονται. Αγαπημένοι μας δήμαρχοι και άλλοι παρατρεχόμενοι της εξουσίας. Αγαπημένοι μας λογικοί άνθρωποι. Θέλουμε με λύπη μας να σας διαβεβαιώσουμε, ότι όσο θα υπάρχει καταπίεση, σκλαβιά και εκμετάλλευση, θα υπάρχουν ΠΑΝΤΑ παράλογοι.

◆ Στην Παλαιστίνη δολοφονούν παιδιά, για τα συμφέροντα των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ-ΕΕ (ΚΚΕ)

Ε, όπως πάντα, σε όλους τους θεσμούς της εξουσίας υπάρχει και η αντιπεριαλιστική νότα... των λογικών. Οπως βλέπετε, το κόμμα έκανε σοβαρή παρέμβαση στο μαραθώνιο. Μόνο που έχασαν να γράψουν στην ακρίσα ότι τον πόλεμο τον κάνει το Ισραήλ. Εντάξει, η άρχουσα τάξη του Ισραήλ. Και ΗΠΑ, όταν λένε οι ταξικοί του ΚΚΕ, την άρχουσα τάξη εννοούν. Σωστό είναι αυτό. Κανένα συμφέρον, λοιπόν, δεν έχει η αστική τάξη του Ισραήλ, που κάνει τον πόλεμο; Κανένα. Είναι απλά ενεργούμενο των Αμερικάνων και των άλλων ιμπεριαλιστών; Τι να σας πω, δεν ξέρω. Ρωτήστε το σύντροφό σας τον Αμπάς, ίσως σας διαφωτίσει καλύτερα.

◆ Οι ρωτοποιικές επιθέσεις. Δολοφόνοι σκοτώνουν μετανάστες (Εργατική Αλληλεγγύη)

Και το ΣΕΚ, όμως, το ανθρωπιστικό και το... λογικό το δουλεύει πολύ καλά. Τόσα χρόνια γλείψιμο στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, στους δημάρχους και στους άλλους... εκλεγμένους της εξουσίας, το έμαθε καλά το ποίημα. Θα μου πείτε βέβαια ότι το αδικούμε γιατί... τρέχει. Εντάξει. Και οι μαραθώνιοι των δημάρχων και των λογικών του ΚΚΕ έτρεχαν την Κυριακή. Το ζήτημα είναι όμως τι λέγανε. Υποσημείωση: Η αφίσα του ΣΕΚ (καλά ντε, της Εργατικής Αλληλεγγύης, το ίδιο είναι) ήταν από την πορεία στη Νίκαια, για τη δολοφονία του μετανάστη. Δεν ειδαμε εκεί κανέναν από την ηγεσία του ΝΑΡ, παρά τη νέα πετυχημένη πολιτική συμμαχιών του ΜΕΡΑ και του ΕΝΑΝΤΙΑ. Ναι, το γνωρίζουμε. Οι μετανάστες δεν ψηφίζουν.

◆ Οι στην ανεργία. Οι στο κλείσιμο των κλωστηρίων (Σωματείο Εργαζομένων στα Κλωστήρια Ν. Ροδόπης)

Τα όργανα παίζουν στο φουλ, που λένε. Η ανεργία αρχίζει και κατασπαράζει την εργατική, τους εργαζόμενους, τους νέους. Και δεν φτάνει να διαμαρτύρεται και να φωνάζει να μη κλείσουν τα εργοστάσια. Είναι ώρα να μπουν μπροστά τα ταξικά αιτήματα. Είναι η ώρα να πληρώσουν τα αφεντικά.

◆ Σημίτες την ελληνική βοστροφία, πολεμήστε τις ελληνοποιήσεις, επενδύστε στην ελληνική κτηνοτροφία (Βοστροφικός Συνεταιρισμός Βέροιας)

Να όμως και κόποια άδικα αιτήματα. Αιτήματα που παραγνωρίζουν το έργο των κυβερνώντων, της εξουσίας. Διότι, αγαπητοί, αν είναι κάπι οι στηρίζει σύσταση η καλή κοινωνία στην Ελλάδα, αυτά είναι τα βοοειδή. Από πού να ξεκινήσουμε και πού να τελειώσουμε; Από πού και από ποιον;

■ PON ΧΑΟΥΑΡΝΤ

Frost/Nixon : Η αναμέτρηση

Άλλο ένα πεδίο δόξης λαμπτρό για τους φελλούς της κινηματογραφικής κριτικής! Τι συμβαίνει εδώ; Μέσα από την τηλεοπτική αναμέτρηση του βρετανού δημοσιογράφου Ντέιβιν Φροστ με τον εκπεσόντα του αξιώματός του, λόγω Γουότεργκρειτ, αμερικανό πρόεδρο Ρίτσαρντ Νίξον, επιχειρείται η αισιονόμηση της αισικής δημοσιογραφίας από την αισική πολιτική. Εξανάγκασε, λοιπόν, ο Φροστ τον Νίξον σε μια μίνι ομολογία για το σκάνδαλο Γουότεργκρειτ και ιδιού οι ανόητες διαπιστώσεις περί της παντοδυναμίας των ΜΜΕ, περί της άπηλ-

Ελένη Σταματίου

Στις 24 Γενάρη του 2009 γράψαμε ότι την παραμονή των Χριστουγέννων συνεχίστηκαν οι πιέσεις του Κ. Κιλτίδη προς τον δασάρχη Αρναίας, Γ. Φουρκιώτη και την προϊσταμένη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας Α. Τσακιστράκη, προκειμένου ο πρώτος, με την πράξη χαρακτηρισμού, να αποχαρακτηρίσει το δάσος της Ουρανούπολης στη Χαλκιδική. Η πίεση του Κ. Κιλτίδη εκφράστηκε με την αποστολή, μαζί με την εγκύλιο διαταργή του για τη διενέργεια της πράξης χαρακτηρισμού, της απάντησής του σε δύο βουλευτές, στην οποία ανέλυε τη θέση του, ότι η συγκεκριμένη έκταση είναι δασική και όχι δάσος (την απάντηση είχε δώσει στης αρχές Νοέμβρη). Στο δημοσίευμά μας αυτό ανάφεσα

Να σταματήσει ο παράνομος αποχαρακτηρισμός του δάσους της Ουρανούπολης

Να πάει σπίτι του ο επιορκος δασάρχης

στ' άλλα γράψαμε, απευθυνόμενοι στον Κ. Κιλτίδη, ότι δεν θα βρεθεί διασάρχης και δασολόγος που θα τολμήσει να βάλει την υπογραφή του κάτω από έγγραφο που θα χαρακτηρίζει το δάσος της Ουρανούπολης ως δασική έκταση, δεδομένου ότι αυτή η έκταση καλύπτεται κατά 100% από δασική βλάστηση.

Στην εκτίμησή μας αυτή πέσαμε έξω. Ο δασάρχης βρέθηκε και είναι ο Γ. Φουρκιώτης, που είχε αποφασίσει να βάλει φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του κάτω από το έγγραφο αποχαρακτηρισμού του δάσους της Ουρανούπολης. Εχει βρει και τον κατάλληλο δασολόγο-εισηγητή που θα εισηγηθεί τον εγκληματικό αποχαρακτηρισμό του δάσους και είχαν προγραμματίσει να ολοκληρώσουν το έγκλημά τους τη βδομάδα που διανύουμε, όμως με μια σειρά ενέργειες τους υποχρεώσαμε να το αναβάλουν γι' αργότερα. Εννοείται πως δεν θ' αφήσουμε σε χλωρό κλαρί τόσο αυτού όσο και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, μέχρι να σταματήσει οριστικά η προσπάθεια αποχαρακτηρισμού του δάσους της Ουρανούπολης.

Την προπερασμένη Παρασκευή επικοινωνήσαμε με τον δασάρχη Γ. Φουρκιώτη για να μάθουμε σε ποιο στάδιο βρίσκεται η διοδικασία της πράξης χαρακτηρισμού. Στην επικοι-

νωνία μας αυτή συναντήσαμε έναν άνθρωπο αποφασισμένο να βάλει την υπογραφή του στον αποχαρακτηρισμό του δάσους της Ουρανούπολης, έναν άνθρωπο που έκλεινε τ' αυτιά του στα επιχειρήματα που εκθέταμε, που στηρίζονταν στη δασολογική επιστήμη, αλλά και σ' αυτόν ακόμη το δασοκτόνο νόμο 3208/2003. Επιχειρήματα που αποτελούν και θέσεις του συνδικαλιστικού του οργάνου, της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΕΔΔΥ). Ξαφνικά «ανακάλυψε» και χρησιμοποιεί ως άλλοθι την 161 γνωμοδότηση του Ε' Τμήματος του ΝΣΚ, που έχει γίνει δεκτή από τον Κ. Κιλτίδη. Μας δήλωσε, λοιπόν, ότι θα την εφαρμόσει, γιατί η εφαρμογή της είναι υποχρεωτική. Με ποιο τρόπο θα την εφαρμόσει; Δίνοντας στη Μονή Βατοπεδίου πι-

νάτη κομπίνα είχαν στα χέρια τους δύο Γνώμες του συμβούλου του ΝΣΚ Χρ. Μπότσιου, με τις οποίες αποχαρακτηρίζονταν το δάσος. Κάποιος ή κάποιοι απ' αυτούς σκέφτηκαν ότι έπρεπε να πάρουν και μια βεβαίωση από το δασάρχη Αρναίας, που να δέχεται ότι το δάσος είναι οριτεμάχιο άρτιο και οικοδομήσιμο. Ετοι και έγινε, όπως αποκαλύπτεται από έγγραφο που έχουμε στα χέρια μας.

Στο πάνω μέρος του εγγράφου υπάρχει η εξής δήλωση του τοπογράφου μηχανικού Νικολάου Κιάκα:

«ΔΗΛΩΣΗ Ν. 651/77: Ο υπογράφων δηλώνω ότι το υπ. αρ. 1193με τεμάχιο στο ογκότημα Ουρανούπολης Χαλκιδικής έχει εμβαδός και διαστάσεις όπως στο παρόν δίαγραμμα, βρίσκεται εκτός σχεδίου οικισμού, εκτός ζώνης... είναι άρτιο και οικοδομήσιμο...».

Στο κάτω μέρος του εγγράφου διαβάζουμε:

«Θεωρείται και γίνεται αποδεκτό και ανήκει στο 2468 έγγραφο του Δασαρχείου Αρναίας. Αρναία 27-6-2007. Γεώργιος Φουρκιώτης. Δασολόγος με Α' βαθμό».

Την ίδια μέρα που αποδέχτηκε ότι το δάσος της Ουρανούπολης είναι οριτεμάχιο άρτιο και οικοδομήσιμο, ο Γ. Φουρκιώτης υπέγραψε και άλλο έγγραφο, που το έστειλε στη Διεύρυνσαντες σ' αυτή την καραμπί-

θυνση Δασών Χαλκιδικής, στο οποίο εμμέσως πλην σαφώς χαρακτηρίζει την έκταση ως δάσος! «Απαντώντας στην ανωτέρω σχετική σας αναφέρουμε ότι: Στην αριθμ. 147/18-10-34 Απόφαση της Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Χαλκιδικής η παραπάνω έκταση αναφέρεται ως "Δάσος χθαμαλόν" από το οποίο εξαιρούνται 400 μόνο περίπου στρέμματα πεύκης. Στον πίνακα συμπληρωματικής διανομής έτους 1971 αναφέρεται ως "δάσος κοινόχρηστο". Επομένως, έκανε δεκτό τον παράνομο ισχυρισμό της βατοπεδινής συμμορίας, όχι από άγνοια ή επειδή παραπλανήθηκε, αλλά εν πλήρει γνώση ότι συνεργούσε στο βάρκτισμα ενός δάσους σε άρτιο και οικοδομήσιμο οριτεμάχιο».

Για την υπογραφή που έβαλε ο Γ. Φουρκιώτης στο έγγραφο αυτό κλήθηκε να καταθέσει στην εισαγγελέα Σπυροπούλου το Νοέμβρη του 2008. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας, αντί να στείλει στο σπίτι του τον Γ. Φουρκιώτη για την υπογραφή που έβαλε στο έγγραφο των Βατοπεδινών, γεγονός που ασφαλώς γνώριζε από το φάκελο του σκανδάλου, τον κράτησε στη θέση του και τον χρησιμοποιεί τώρα για να νομιμοποιήσει εκ των υστέρων την παράνομη μεταβίβαση του δάσους της Ουρανούπολης στη Μονή Βατοπεδίου.

Αν συνεχίσουμε μπορούμε να βρούμε πολλά ανάλογα παραδείγματα, απ' όλο τον κόσμο, καθ' όλον τον ρουν της Ιστορίας. Δεν νομίζουμε πως χρειάζεται. Είναι προφανές πως εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με μια «κριτική από την ίδια πλευρά του ρήγματος», η οποία θα ήταν θεμιτή, όπως θεμιτή ήταν η κριτική που έκανε στον Μπλανκισμό ο Μαρξ ή στον Ναροντνικισμό ο Λένιν. Εχουμε να κάνουμε με μια κριτική από την απέναντι πλευρά.

Οχι σαν φάρσα

Κάθε πολιτική ενέργεια κρίνεται και από τον κανόνα δεν μπορεί να ξεφύγουν οι ενέργειες των ένοπλων οργανώσεων. Κρίνονται, όμως, και οι κρίνοντες. Ως προς το περιεχόμενο της κριτικής τους και τις προθέσεις που αυτή αποκαλύπτει. Ορισμένες δε φορές, οι κρίσεις έχουν ιδιαίτερη σημασία.

Διαβάσαμε στο «Πριν» της περασμένης Κυριακής μια κριτική για το χτύπημα της «Σέχτας Επαναστατών», η οποία από τον τίτλο της ακόμη («Αυτοεκπληρούμενη προφτεία») εισέρχεται στα βρόμικα μονοπάτια της προβοκατορολογίας. Ολόκληρη π - ο θεός να την κάνει - κριτική αναφέρεται στους ισχυρισμούς και τα σενάρια που κυκλοφορεί η Αντιτρομοκρατική μέσω των παπαγάλων της, με περιγραφικό μάλιστα τρόπο, λες και ο συντάκτης της επιφορτίστηκε με το καθίκον να «σουμάρει» ό,τι είχε κυκλοφορήσει μέχρις εκείνη τη στιγμή στα αστικά ΜΜΕ. Ετσι, έρχεται... φυσιολογικά π κατάληξη, που αποτελεί και τη θέση:

«Στην πραγματικότητα οι απειλές για "λουτρό αίματος" και οι προβοκατόρικες δολοφονικές επιθέσεις στρέφονται ευθέως εναντίον του μαζικού κινήματος, ενώ αποτελούν... βούτυρο στο ψωμί των μηχανισμών καταστολής, οι οποίοι αξιοποιούν τις "επαναστατικές" οργανώσεις τύπου "Σέχτας" για να δικαιολογήσουν την περιορισμό των δημοκρατικών ελευθεριών και τις καταστάσεις "αστυνομικής κατοχής"».

Γιατί είναι προβοκατόρικες οι ένοπλες επιθέσεις; Καμία επιχειρηματολογία. Γιατί στρέφονται και μάλιστα ευθέως κατά του μαζικού κινήματος; Και πάλι καμία επιχειρηματολογία. Ο συντάκτης του «Πριν» αποφθέγγεται από το ύψος του παπικού του θρόνου και ο αναγνώστης είναι υποχρεωμένος να δεχτεί το χροσμό. Αν ζητήσει εξηγήσεις και επιχειρήματα, θα χαρακτηρίστε αφελής ή υπόπτος.

Τι μένει; Μένει το αιώνιο επιχείρημα όλων των οποτούνιστών, των συμβιβασμένων και των προδοτών, ότι η ένοπλη δράση αποτελεί «βούτυρο στο ψωμί» του εχθρού. Η δεκεμβριανή εξέγερση της νεολαίας ήταν για το «Κ»ΚΕ έργο πρακτόρων και προβοκατόρων, που εκμεταλλεύτηκαν την οργή και τα αγνά αισθήματα της νεολαίας, για να τη στρέψουν σε βίαιες ενέργειες. Ο ένοπλος αγώνας του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ ήταν για τους δωσίλογους της Κατοχής η αιτία για τα εγκλήματα των ναζιστών σε βάρος του ελληνικού λαού. Η Παλαιστινική Αντίσταση είναι για τον Μαχμούντ Αμπάς η αιτία για τις θυριωδίες των Σιωνιστών στη Γάζα. Η επανάσταση του 1905 ήταν για τον Πλεχάνοφ η αιτία για την αντίδραση του Στολίπην που ακολούθησε. «Δεν έπρεπε να πάρουμε τα όπλα», κλαψούριζε και είναι γνωστό τι του απαντούσε ο Λένιν. Το αντάρτικο των FARC είναι για τους πασιφιστές τύπου Ινγκριντ Μπετανκούρ η αιτία για τα εγκλήματα των ταγμάτων θανάτου και του στρατού σε βάρος των κολομβιανών αγροτών.

Αν συνεχίσουμε μπορούμε να βρούμε πολλά ανάλογα παραδείγματα, απ' όλο τον κόσμο, καθ' όλον τον ρουν της Ιστορίας. Δεν νομίζουμε πως χρειάζεται. Είναι προφανές πως εδώ δεν έχουμε να κάνουμε με μια «κριτική απ